

Пам'ятайте

про
Україну!СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИКСВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

Рекламі і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302

Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125

УНКОС (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVIII. Ч. 16.

ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 27-го СІЧНЯ 1981

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 27, 1981

но. 16. VOL. LXXXVIII.

Помер св. п. д-р Ярослав Восвідка

Ріно, Невада. — В неділю, 25-го січня 1981 року, тут помер в домі сина після довгої і тяжкої недуги відомий лікар-генетолог та всіма шанований громадянин, довголітній лікар у Станіславів, св. п. д-р Ярослав Восвідка, який до часу своєї хвороби мав свою практику в Нью-Йорку і Ас-торії.

Св. п. д-р Я. Восвідка

установ і товариств. Покійний був членом 86-го Відділу УНС при Українському Спортовому Клубі в Нью-Йорку.

Покійний залишив в жаль дружину Христину, дітей Ігоря і Мотрою з родинами. Панахида будуть проводитися в середу і четвер, 28-го і 29-го січня о год. 8-й вечора в похоронному заведенні Литвина при 1600 Стайвезант авеню в Юніон, Н. Дж. Похорон у п'ятницю, 30-го січня о год. 8:30 рано до церкви св. Івана Христителя в Ньюарку, Н. Дж. і на православний цвинтар св. Андрея в Бавид Брук.

Епархії Канади і ЗСА співпрацюють над катехитичною програмою

Дженкінгтон, Па. — У канадських і американських осередках навчання релігій українського католицького обряду почався новий напрям, ціллю якого буде об'єднати таланти, зусилля і кошти в один осередок, що буде відповідати за поставлення катехитичних матеріалів для українських католицьких церков у Канаді і ЗСА. Якщо праця увінчається успіхом, катехитичним матеріалом зможе користуватися українські католицькі осередки в Південній Америці, Австралії, Європі, а також поза залізною заслоною — в Україні.

Під час двох зустрічей, що відбулися у Філадельфії й Торонто, учасники заснували Український Католицький Осередок Релігійного Навчання і уложили структуру праці. Головною ціллю праці для цього Осередку є під теперішню пору підготовка перекладу серії

підручників п.н. "З нами Бог", що їх видала друком Архідіоцезія Піттсбургу. Підручники для початкових класів будуть готові до вжитку вже у місяці вересні н.р.

На майбутнє планується продовжувати переклад підручників серії "З нами Бог" для вищих класів, аж до восьмого класу включно.

Крім перекладу вищезгаданої серії підручників Осередок планує ще підготувати допоміжні матеріали у формі інформаційних листочок, зорослухових матеріалів, а також організувати для катехитів курси і конгреси.

Значення вищезгаданої події полягає у тому, що перший раз в історії нашої Церкви Української Католицької Епархії Канади і ЗСА злучили свої зусилля, щоб спільно працювати над цією так важливою справою.

В Нью-Йорку відкривається

виставка Е. Анціса

Нью-Йорк, Н.Й. — Тут, у приміщенні ОМУА, при 136 Друга авеню, від 1-го лютого до 15-го включно, відбудеться виставка світлин з України відомого мистця-фотографа і кінооператора Емілія Анціса. Ці світлинки становлять найбільшу збірку фотографій з України в Америці — пейзажі, архітектурні пам'ятки й жанрові фотографії тощо, що їх збирав мистець, коли працював як кінооператор на Київській кіностудії, протягом 20 років.

Еміль Анціс народився у Києві в 1937 році. Вчився в Києві й Москві, де закінчив Інститут кінематографії, і тоді повернувся в Україну на працю кінооператора, мистця-фотографа та журналіста-фотографа. У 1978 році Е. Анціс емігрував на ізраїльську візу з СРСР і тепер проживає в Нью-Йорку, тісно співпрацюючи з українськими організаціями. Це перша виставка праць мистця-фотографа у Нью-Йорку.

В ІЗРАЇЛІ ЗАГОСТРЮЄТЬСЯ БОРОТБЯ МІЖ друзями, бедуїнами і іншими арабами. Перед двома тижнями терористи вбили посла до ізраїльського парламенту шейха Шейха Гамада Абу Рабія. Він був бедуїном, згідно з попереднім домовленням, мав відбутися в парламенті половину каденції, а другу половину відступити представникові друзів. Тепер ізраїльський парламент визначив наступника на місце Абу Рабія, яким є шейх друз Джабер Мукаді. Заки дійшло до того, урядові ізраїльські чинники переконали провід бедуїнського племені, з якого походив Абу Рабія, щоб воно погодилося на призначення шейха Джабера, бо й так, згідно з домовленням, друга частина каденції мала належати друзам. Хоч провід бедуїнського племені погодився, але інші арабські елементи погрожують відплатою і вбивством шейха Джабера.

БЮДЖЕТНЕ БЮРО КОНГРЕСУ РЕКОМЕНДУЄ збільшення воєнного бюджету ЗСА до рівня 80 мільярдів доларів, з яких частина піде на додаткових п'ять панцерних дивізій для сухопутної армії, і на три авіамашинолітаконосці для морської піхоти та подібних програм, щоб зміцнити збройні сили Америки протягом цих наступних п'яти років.

Г. АЛТУНЬЯН РОЗПОВІДАЄ ПРО М. РУДЕНКА

Гельсінкі (УІС "Смолоскип"). — На Захід дісталася вістка, що 16-го грудня 1980 р. у Харкові був арештований Генріх О. Алтунян, член-основоположник Ініціативної Групи Захисту Прав Людини в СРСР і колишній політ'язень (1969-1972).

У самвидаві поширюється документ, автором якого є Г. Алтунян і в якому розказується про дві розмови, які він мав з представниками КГБ на початку 1978 року. В часі другої розмови, 28-го лютого 1978 р., Г. Алтунян говорив про своє знайомство з головою Української Гельсінської Групи М. Руденком. Ця розмова відбулася в кабінеті директора підприємства, де він працював. Присутні були: директор, секретар партійної організації, начальник участку, Алтунян, старший майстер і капітан КГБ Євген С. Шафранюк.

Нижче подаємо кілька уривків з тієї розмови в перекладі з російської мови. "ПАРТОРГ (партійний організатор): А чим пояснити, що у нас ні за ким не слідують, ніким не цікавляться, а за вами слідують? Всі — в наму, а ви — ні?"

АЛТУНЬЯН: — Я глибоко переконаний, у нас в країні склалася цілком ненормальна ситуація, коли всі головні функції держави в ділянці внутрішньої політики, в ділянці виховання в результаті якихось внутрішніх причин віддані на відкуп КГБ. Ось тому ті, хто на думку КГБ відходить від КГБ установлених норм, — ті перебувають під безперервним наглядом, як потенційні клієнти слідчих ізоляторів. Що стосується того, хто йде в ногу, а хто проти, я дозволю собі нагадати історію. Лише наперед прошу зрозуміти правильно: це приклад, а не порівняння. Коли Ленін і його друзі починали своє діло, вони, легко говорячи,

ішли не в ногу зі всією Росією...

ШАФРАНЮК: Ви щільні час говорите, що нема фактів. Зараз ви самі наведете один такий факт. (Він по черзі звертається до всіх присутніх з одним питанням: хто такий Руденко?)

Всі відповідають: — не знаю.

Я знаю, до чого він хилить, і приготую відповідь: Генеральний прокурор.

Однак, коли черга доходить до мене, починаю спокійно розказувати все, що знаю про Миколу Даниловича Руденка — як різ, правочов, воював, писав романи, вірші, редагував журнали, був секретарем парторганізації Спілки Письменників України. Все це було. А тепер він засуджений на сім плюс п'ять років. Тому що вироку вступив у законну силу, я не хочу давати тут оцінку цій справі, скажу лише, що я гордий з того, що доля звела мене з такою людиною, як Микола Д. Руденко — видатним сином українського народу.

Але навіть якщо б Руденко не був такою людиною. Припустім, що він справді карний злочинець, — неважко знайомство з ним приносить шкоду державній безпеці?

ШАФРАНЮК: — Ну, хороше, Генріх Афанасьєвич, якщо хочете, приходьте до нас ще раз. Ми покажемо вам факти.

АЛТУНЬЯН: — Ні, сам я до вас більше не піду, навіть за повісткою. Тільки волюком можете доставити...

ПАРТОРГ: — Ну, чого ж ви такий нетерпеливий? АЛТУНЬЯН: — А тому, що мені неприємно бувати в тому місці, ходити знайомими коридорами, куди мене водили під конвоем...

Генріх Опанасович Алтунян народився в 1933 році. За професією він інженер-радіотехнік, майор Червоної Армії. Його обвінчують в "антирадянській пропаганді й агітації."

У світі

ІРЛЯНДСЬКА РЕВОЛЮЦІЙНА АРМІЯ повідомила, що її члени вбили батька і сина Стронгів. Обидва вбиті були вадатними членами протестантської частини Північної Ірландії-Олстеру. Норман Стронг був колишнім спікером парламенту Олстеру, а його син Джеймс був одним з провідних діячів протестантського населення. Жили вони в своєму родинному замку, недалеко від ірландської межі. Група ірландських терористів, принаймні вісім осіб, напали на замок, вбили обидвох Стронгів, а тоді намагалися гранатами й підривними матеріалами як найбільше пошкодити замок. Олстерська поліція застрелила терористів у часі тієї акції; вив'язалася коротка перестрілка, але терористи втекли через кордон до Ірландії. Після того англійські військові частини й поліція оточили дооколичні ліси, шукаючи вбивників.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ЛІВІЇ, офіційний титул якого звучить "секретар народного бюра для закордонних справ", Абдуль Атї Елобейді прибув до Солсбері, столиці Зімбабве, з офіційною візитом. На пресовій конференції, яку він відбув у столиці Зімбабве, одним з головних питань була справа встраєння лівійських збройних частин у політичне життя і внутрішні справи республіки Чад. Міністер, чи пак "народний секретар", Елобейді сказав, що війська Лівії на терені Чаду є і там залишаться. А на запит, що станеться, коли Франція на прохання політичних чинників Чаду, вишле туди свої військові відділи, Елобейді сказав: "Може вас запевнити, що ми маємо в Чаді доволі збройних сил, щоб дати собі раду з французькою інтервенцією і завдати французам прохучана." Дієльша днів після того обидві держави зажадали від Франції, щоб вона відтягнула всі свої війська з Африки.

БОННСЬКЕ МІНІСТЕРСТВО внутрішніх справ подало до публічного відома дані про зріст неонацистських настроїв серед населення Західної Німеччини. Неонацистські угруповання заборонені конституцією Західної Німеччини, й федеральний уряд у Бонні та всі провінційні уряди суворо перестерігають, щоб на їхніх теренах не було найменших проявів новонацистської діяльності або навіть пропаганди. Не зважаючи на це, на терені Західної Німеччини з-часта трапляються виступи неонацистських елементів, які здебільшого проявляються в антисемітській пропаганді, ворожих напихах на божницях тощо. Зі звіту міністерства виходить, що на протязі 1980 року на терені Західної Німеччини було 1,533 різних виступів крайніх правих елементів переважно нацистської орієнтації.

В ЛОНДОНІ АНГЛІЙСЬКИЙ СУД засудив на домертну тюрму арабського терориста Фавзі Неяда, який разом з п'ятьма іншими товаришами напав на ізраїльську амбасаді в Лондоні. В часі нападу загинуло два працівники амбасаді, а поліція, атакуючи будинок амбасаді, вбила п'ять терористів, і тільки один залишився живим. Неяд, який залишився живим, розкрив усю справу того нападу, виявив, що щільний напад був організований іракським урядом з метою компрометувати іранський уряд,

АМЕРИКА ВІТАЄ ПОВОРОТЦІВ

після прийняття у білому домі вони роз'їжджаються додів

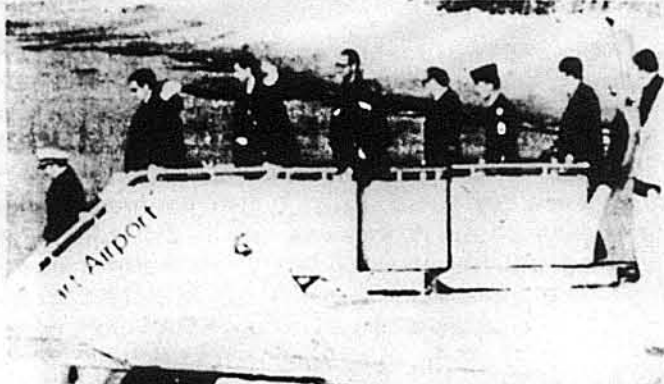
Вашингтон. — У неділю, 25-го січня, о год. 3-й по полудні 52 американці, які були протизаконно в'язнені 444 дні в Теграні, Іран, прибули до ЗСА на летовищі Стюарта в Ньюбургу, Н. Й. На летовищі очікували їх члени найближчої родини та офіційні чинники, а дороги довкружи летовища були забиті автоматами, пасажирів яких намагалися добити на летовищі, щоб привітати поворотців.

Після відліту з Вісбадену, Західна Німеччина, літак з поворотцями зупинився на короткий час в Шеноні, Ірландія, де їх привітали офіційна ірландська делегація на чолі з прем'єром Чарльзом Огі, та амбасадором ЗСА в товаристві працівників амбасаді.

Родини поворотців перед прибуттям до Ньюбургу ма-

ли зустріч з президентом Роналдом Регеном у Білому Домі. Президент висловив родинам поворотців своє глибоке признання за їхнє терпеливе очікування схоплених в Ірані та запевнив, що поворотці отримають всю потрібну опіку з боку державних чинників.

Згідно з пляном після короткого відпочинку на терені військової академії у Вест Пойнт в готелі, призначеному для гостей, разом зі своїми родинами, всі мали відлітати до Вашингтону у вівторок та взяти участь у державному прийнятті в їх честь. Після прийняття всі мали роз'їхатися додів. Мо жливість зразу після прибуття до ЗСА відіхати додів використав один з поворотців, який поїхав до Пенсильванії до своєї родини з уваги на захворювання матері. Інші рішили роз'їхатися

Поворотці висідають з літака на летовищі Стюарта в Ньюбургу, Н. Й.

після відбуття всіх офіційних імпрез.

Як подає світова преса, звільнення закладників іранцями дуже схвилювало Москву. Совєтська преса й інші засоби масової інформації після звільнення зачали пропагандивну кампанію з ме-

тою наставити привладні іранські чинники проти Уряду ЗСА і проти американського народу. В тій цілі вони поширювали різні наклепи своїми офіційними засобами, що змусило Вашингтон декілька разів формально протестувати.

Знову трьох дисидентів позбавлено совєтського громадянства

Москва. — З Москви надійшли офіційні інформації, що совєтський уряд рішенням президії Найвищої ради рішив позбавити громадянських прав трьох дисидентів, яких недавно "видворено" за кордон. Йдеться про письменників Васілія Аксьонова та Лева Копелева і дружини Копелева, Раїсу Орлову.

Аксьонов належить до молодшого покоління, йому 48 років, є він людиною вродженою й вихованою під совєтським режимом. Більшевики завжди наголюшували, що молоді люди, виховані ними, завжди будуть "совєтськими людьми". Тим часом щораз більше тих "совєтських людей" стає звичайними людьми й не боїться про те говорити. Інші також у "совєтську людину" не вірять, але бояться про те говорити, щоб не бути покараними. Аксьонов перебуває під сучасну пору в ЗСА, де в Каліфорнії він приготується до викладів в університеті Південної Каліфорнії. В 1979 році він разом з групою 22 інших московських письменників приготував позачерговий літературний журнал "Метрополь". КГБ відкрив цю ініціативу, матеріали до журналу сконфіскував, деяких письменників

арештував, але опісля випустив. Лева Копелев належить до старшої генерації. Він приятель О. Солженіцина зі "шарашки" та герой його повісті "В крузі першого", де він виступає під прізвищем Леб Рубін. В часі війни він був активним старшиною і працював у військовій протирозвідці. Та це його не врятувало перед арештом і 10 роками тюрми та заслання за вільні думки, які він висловив при декількох нагодах. Копелев є відомим спеціалістом в німецькій літературі й тепер перебуває разом з дружиною під опікою відомого західнонімецького письменника Гайнріха Белля, в якого він в перших тижнях після прибуття до Західної Німеччини перебував.

Всі вони, перебуваючи у вільному світі, неодноразово висловлювали надію повернутися по якомусь часі назад до Росії. Раїса Орлова, яка є спеціалісткою від англійської мови й літератури, планує переїхати якось час у ЗСА та Англію. Всі троє планували повернутися до Росії й використати свій досвід на Заході для дальших студій та для поглиблення знання у своїх ділянках серед підсовєтської молоді.

В Америці

У СЕЙЛЕМІ, ОРЕГОН, у ВІВТОРОК 20-го січня н.р., Найвищий суд скасував кару смерті, як неконституційну, апробату якій прийнято 1978 року. Скасування кари Найвищий суд мотивував тим, що право, яке дозволяє суддям, а не лав присяжних вирішувати—чи винести вирок смерті, чи ні — був зламанням стійової конституційної гарантії суду лав присяжних. Виданий Джоною Квінові та Едвардом Ворренові, першим підсудним, засудженим на підставі цього закону, та передав їхні справи знову до суду, щоб змінити їхній вирок. Квіна засуджено за те, що він задушив 68 Матильду Стронг, мешканку Портланду, жінку, спаралізовану недугою поліо. Воррен признався до вини, сказавши, що він вбив у повіті Кюррі двох неповнолітніх осіб.

ВЖЕ ПОЯВИЛАСЯ КНИЖКА ФРЕДЕРІКА Форсайта "Диявольська Альтернатива" по книгарні ЗСА в паперовій обгортці і тепер її ціна є всього 3 дол. і 50 центів, що уможливило читачам її набутти по доступній ціні. Цей "інтернаціональний суперселлер", книжка, яка розходиться з незвичайною швидкістю, написана славним англійським письменником-журналістом, автором вже трьох попередніх "бестселлерів": "День шакала", "Пси війни" і "Одеси справа". Фредеріком Форсайтом, який вивів у своїй цій останній книжці українця, головного героя твору, Андрія Драча, що бореться за українську державу проти совєтської Москви. Цю річ критики уважають дуже сильним і вдалим твором письменника і ї повинні б прочитати українські читачі. Книжка, як і інші твори Ф. Форсайта, вийшла у видавництві "Бантам Букс".

У БОСТОНІ, завдяки теплішій температурі та обнижці у живанні природного газу, знову відкрито школи. У бізнесових підприємствах у стейті Массачусетс це не знесло заборони підвищити температуру ogrівання, тому й далі інспектори Бостонської газової компанії перевіряють чи термостати не наставлені вище як на 55 степенів. Ця компанія ще й в дальшому закликає мешканців, щоб вони не підставляли термостати вище як на 63 степені. Речник газової компанії заявив, що 185,000 конусментів газу в південносхідній та західній Массачусетс, протягом 24-годинного періоду, що закінчився 20-го січня, зужили 13 відсотків газу менше чим попередньо. Натомість конусменти природного газу Бостонської газової компанії мали меншу обнижку в уживанні газу.

РОБІТНИКИ В ПОЛЬЩІ ЗНОВУ СТРАЙКУВАЛИ

Варшава, Польща. — По терені всієї Польщі знову пройшла велика хвиля страйків, які відбулися принаймні в десятих важливих осередках, включно з Варшавою, Ченстоховою, Гданськом та Познанню.

Страйк організувала й керувала ним незалежна профспілкорова центральна "Солидарність", а метою того було пригрозити урядові про його зобов'язання, яких він досі не виконав, та натиснути, щоб він тепер погодився на справжнє заведення, п'ятиденного сорокагодинного тижня праці.

Страйк, в якому взяло участь понад 10 мільйонів робітників, відбувся спокійно, згідно з пляном тривав біля чотирьох годин і не викликав ніяких дальших заворушень. Боротьба польських робітників за вільну від праці суботу загострюється з часом покінчи центральною проблемою у відносинах між профспілками та їхніми членами і польським урядом, який повністю підтримує комуністична партія. Обидві сторони зложили заяви про неуступність. Після ліквідації польським урядом проурядових профспілок і їхньої централі, коли вони фактично розлетілися, рішення централі

"Солидарність" підтримуване всіми робітниками й тільки члени компартії виступають проти них.

Майже одночасно з тими страйками відбулися демонстрації польських селян, які домагаються права організувати свої профспілки, які вони називають "Всєйська солідарність". Дотеперішні урядові організації селян були засобами в руках влади проти селян. Саме через це селяни, які творять 75 відсотків польського сільського господарства, добувають права створити свої профспілкові організації, які боронили б їхні права. Крім приватних сільських господарств, які привернено 1956 року після доби примусової колективізації, є ще в Польщі совгоспи, які постійно приносять великі втрати. У 1980 році совгоспи залишили на полях великі лани незібраної бараболі.

В обличчя тих загрозливих для теперішнього режиму Станіслава Кані подій, уряд визнає, що він пообіцяв робітникам перехід на п'ятиденний трудовий день, але з огляду на дуже важливу ситуацію країни пропонує ввести його ступнево протягом чотирьох найближчих років.

В Ель Сальвадорі ліві повстанці програвот

Сан Сальвадор, Ель Сальвадор. — Заповіджена в великим шумом офензива лівих сальвадорських повстанців, яка мала бути, згідно з марксовською доктриною, "останнім і вирішним боем" за комуністичну владу в тій маленькій середньоамериканській країні, прийнята несподіваний оборот. Урядові війська розбивають повстанців у всіх зустрічних боях та наносять їм величезні втрати. Повстанці не вдалося закріпитися на якомусь класичному сальвадорській території так, щоб проголосити "революційний уряд".

Сальвадорські повстанці доставляли зброю й усі потрібні засоби для ведення війни від Куби та з Москви. Москва зовсім не скривалася зі своєю допомогою тим повстанцям, а вся совєтська преса, зокрема "Известия" і "Правда", голосили про їхню недалеку перемогу. Ще більше тріумфував Фідель Кастро, який недавно був в Накарагуа і заявив: "Тепер нас у Середній Америці три, а незабаром буде більше". Всі ті побожні бажання закінчаються фіаско.

Однак боротьба в Сальвадорі ще не скінчена і ще можуть бути дальші кровопролитні бої. На Кубі ще є контентанти середньоамериканських повстанців, серед яких не бракує сальвадорців, які проходять приспінений вишкіл. Так само в Нікарагуа. Останніми днями стверджено, що урядові чинники Нікарагуа не лише підкидають найомдернішу совєтську зброю червоном повстанцям в Ель Сальвадорі, але й перекинули туди потайки нові бойові з'єднання. В такій ситуації Державний департамент ЗСА запропонував новітні висилку стриманої допомоги для Ель Сальвадору, включаючи також зброю й амуніцію. Після перебрання влади президентом Роналдом Регеном що допомогу збільшити з коло шостої до десяти мільйонів.

АМБАСАДОР ІРАНУ в Кувейті повідомив, що іранський уряд погодився на зовнішнє посередництво у припиненні збройного конфлікту з Іраком під умовою, що посередниками будуть Альжирія і Палестинська Визвольна Організація. Обидва кандидати на посередників є звязаними прихильниками Ірану й намагаються йому допомогати всіми силами. Уряд Альжиру повідомив, що він радо підійметься тієї ролі, а Ясир Арафат, голова ПВО, вже не раз пропонував своє посередництво, але обидві сторони його відхилювали. Твердження амбасадора в Кувейті Алі Шамса Ардакани викликав загальне заінтересування.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — \$30.00, 6 months — \$16.00, 3 months — \$9.00.
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Компромісів не буде”

Одним із основних елементів американської системи є принцип „обмежень і балансу” (чекс і балансе), який спрямований на те, щоб дати людині всі можливості розвинути свої таланти й задуми, але тільки до межі, де вони зустрічаються з ініціативою і починами таких же самих інших одиниць. Коли доходить до такої зустрічі, то замість конфлікту приходить до шукання балансу між ними. І цього принципу „обмежень і балансу” забор'язана притримуватися ціла державна система та його захистити.

Наслідків такої постави не можна перецінити. Приклад ЗСА, їхнього неправдоподібного розвитку, неперевершених успіхів є вимовним свідомством цьому. Динаміка, яку розвивають американське суспільство, ледве чи має рівню у світі. Але бувають виняткові ситуації й виняткові потреби, і тоді треба застосувати виняткові норми й засоби. Саме тепер настав такий час.

У своїй інавгураційній промові президент Роналд Реген сказав: „З'єднані Стейти Америки стали віч-на-віч з економічними труднощами великих розмірів”. На ці труднощі зложилось багато співчинників. Господарські причини і господарські формації, загальносвітові причини, численні перестрої в американській економіці з абсолютним прагненням постійно зростаючого зросту й, накінець, найвищий чинник цієї країни — її уряд.

Президент Реген заявив, що він ні в якому разі „не очолюватиме упадку найсильнішої світової економіки”. І в своїй інавгураційній промові він згадав про деякі заходи й міри. Але він свідомий, що не всі з тих заходів будуть легко прийняті різними частинами американського суспільства. Навпаки, деякі з них можуть бути болючі й перевести їх у життя не буде легко. І тому Президент згорі попереджує, що, не зважаючи на всі можливі застереження, він намічає міри для виведення американського господарського життя із важкої ситуації й привернення йому попередньої динаміки й розмаху, переводитиме без компромісу. „Всі визначені пріоритети вже визначені, і на базі цих принципів не буде ніякого компромісу”, — сказав Президент.

Виходячи з американської традиції і в життєвій атмосфері цієї країни, Президентів, який так глибоко зв'язаний з ними, було нелегко заявити, що „компромісів не буде”, що будуть ситуації, в яких не буде поступок, що прийшов час, коли основні пріоритети мусять бути виконані послідовно й до кінця.

Америка — велика й могутня, але цю свою великість і могутність завдячує вона людині. Людина, яка є „героєм кожного дня, входячи й опускаючи фабричні ворота”, продукуючи хліб для цілої країни і для великої частини світу, полагаючи тисячі різних необхідних справ. „Свобода і гідність одиниці в цій країні є більше уможливлена й забезпечена, як у будь-якій іншій усьому світу. Ціна тієї свободи часом висока, але ми ніколи не ухилялися заплатити її” — сказав Президент.

Власне це є те, чого американська громадськість очікує від президента Регена. Власне тому вона голосувала за ним і дала йому мандат рішуче й послідовно переводити в життя ті заходи, що їх вимагає положення, навіть тоді, коли вони будуть декому немілі.

Президент говорив, що „компромісів не буде”, наслідуючи господарські проблеми й труднощі. Але це не єдиний відтинок, в якому американський нарід знайшовся в труднощах, або навіть в обличчі небезпек. І тому цей принцип — „компромісів не буде” — мусить зобов'язувати і в інших випадках, коли ясна й рішуча постає та тверді вимоги до себе й до інших будуть найкращою, а може, навіть єдиною дорогою до загального успіху. Маємо на увазі, в першу чергу, міжнародну ситуацію, яка постала наслідком агресії Советського Союзу. Жертвою цієї агресії впали нові народи й нові континенти. Москва поставила свою напасницьку стопу на терені Америки, на Кубі, де ніколи перед тим не було російської сили, і в Африці. І тепер вона на цих обидвох континентах робить настільки заходи не лише скріпитися і забезпечити собі тривалу присутність, але поширити свої впливи з метою остаточної й всебічної перемоги.

І тут тим більше компромісів бути не може. Президент, який у відношенні до внутрішніх справ і до власних громадян стосує той закон, напевно тим більше в обличчі цієї потреби й більшої небезпек застосує цей самий закон. „Тут компромісів не буде” і у відношенні до зовнішньої сили й зовнішньої загрози для цієї країни і цілого світу.

З огляду на поганий стан здоров'я та вік Леоніда Брежнєва, багато західних соведотів спекулює над двома важливими питаннями: хто буде наступником Брежнєва, й що ця есентаульна зміна у провіді в Кремлі означатиме для вільного світу.

Історія СССР ми знаємо, що компартія ніколи не підготувала наслідства в провіді комуністичної верховини (хвіба що засекречено), і перехід провідництва був майже все припадком збігом обставин. Це стається тому, що сама компартія не має добре спречизованої дефініції щодо провідництва. Досі в Кремлі практикували дві засади: „принцип колективного провідництва” та „принцип влади однієї людини”. Цей останній принцип відноситься до урядової ієрархії та совєтських збройних сил. Як можна сподіватися, цей принцип є концепційним запереченням організаційної структури Комуністичної партії Советського Союзу.

Найважливіший чинник

Чи не найважливішим чинником у провіді СССР є тайна поліція, тепер під назвою Комітету Державної Безпекі (КГБ), яка являється сильним знаряддям партії, хоч без жадних конституційних прерогатив.

Під сучасну пору Брежнєв очолює не тільки всесильну Президію Верховного Совету СССР, але також Воєнну Радю Оборони (Воєнний Совет). Від 1977 року

Володимир Душин

БОРІТЬБА ЗА ВЛАДУ В СССР

Брежнєв займає пост начальника команди всіх збройних сил Советського Союзу, позиція, про яку не згадується в советській конституції.

На ділі, справжньою силою в Советському Союзі є така компартія, яка диктує рішення, інтервеніє в їх приміненні, вибирає, переносить та усуває високопоставлений персонал у державному апараті.

Переважаюча роль компартії і в відношенні до конституційних органів уряду базується не на законодавчих актах, а на реалістичних розрахунках даної політичної ситуації.

Советський Союз досі не зміг установити традиції цієї інституції для перебору наслідства влади в уряді. Ніхто в СССР чи за кордоном не може тепер передбачити зміни „союз” чи політичну будучину тих одиниць, з яких повинен вийти наступник Брежнєва.

Партійна еліта

Політичну еліту советського провід становить тринадцять одиниць, членів Політбюро, з яких повинен вийти наступник Брежнєва. Андрей Громико, міністер закордонних справ СССР, має великий досвід у закордонних і домашніх справах Советського Союзу. Сім інших членів Політбюро вважають за певних знавців

у деяких ділянках життя. Найважливіші критерії для наступника Брежнєва — це почуття російськості як центральної ідеологічної лінії у відношенні до неросійських членів Політбюро. Досі советологи згадували три імена людей — членів Політбюро, які згодом мали потрібні „кваліфікації” на советського „вождя”. Ними є: Константин Устинович Черненко, секретар Центрального Комітету та директор його генерального департаменту; Андрій Павлович Кириленко, також секретар Центрального Комітету і Димитрій Федорович Устинов, міністер оборони СССР. Черненко і Кириленко — це зросійшені „малороси”, без жадного відчуття українськості, прийнятні до тієї міри, що їм мають такі советські провідники українського роду, як: Нікола Подгорний, Петро Шелест і Володимир Шербицький. Так як грузин Сталін, не був грузинським націоналістом, Черненко як теж Кириленко, не є „заражені” українським сепаратизмом, і тому Москва їм довіряє.

Брежнєв рішає

Брежнєв має за собою більшість у Політбюрі, і тому остаточний вибір наступника Брежнєва такий залежатиме від цього останнього.

Олександр Татомір

ОСТАННЯ ЕВРОПЕЙСЬКА ВІЙНА

Сході земель по Волгу, а на півночі до Архангельська. Фюрер вірив, що по здобутті України, Москва та Ленінград будуть легко прийняті різними частинами американського суспільства. Навпаки, деякі з них можуть бути болючі й перевести їх у життя не буде легко. І тому Президент згорі попереджує, що, не зважаючи на всі можливі застереження, він намічає міри для виведення американського господарського життя із важкої ситуації й привернення йому попередньої динаміки й розмаху, переводитиме без компромісу. „Всі визначені пріоритети вже визначені, і на базі цих принципів не буде ніякого компромісу”, — сказав Президент.

Виходячи з американської традиції і в життєвій атмосфері цієї країни, Президентів, який так глибоко зв'язаний з ними, було нелегко заявити, що „компромісів не буде”, що будуть ситуації, в яких не буде поступок, що прийшов час, коли основні пріоритети мусять бути виконані послідовно й до кінця.

У сподіванні компромісу

Перший період автор зве — Європейською, а другий Світовою війною. Розглядаючи успіхи гітлеризму в цьому періоді, Лукаш наводить теж його початки та умовини, серед яких він зродився. Гітлер провадив проти Росії тотальну війну, а це означало тотальну перемогу й тотальне поневолення. Плян Барбаросси ставив своєю ціллю добуття на

бити винятку для згаданих народів. Він сказав, що: „Це було би глупотю длітис правлінням із місцевим населенням окупованих земель, бо хто пролив свою кров — цей має право володіти ними.”

Жидівське питання

У зв'язку з винищуванням нацистами жидів, автор порушує жидівське питання в Європі, а зокрема на її східних теренах. Відношення Гітлера до жидів починалося чотирма фазами: 1) 1933-39 роки — дозвіл на еміграцію з Німеччини. 1939 — 41 роки — продовження еміграції з німецьких земель, творення гето в Польщі та спорадичні масові морди жидівського населення на сході Європи. 3) 1942-44 роки систематична масова екстермінація. 4) листопад 1944-45 роки — офіційне завершення масової екстермінації, але жили далі вигибли з причини голоду, негідності поведінки німців. Гітлер планував різні роз'язки жидівського питання в Німеччині та Європі: Спершу — вивезення жидів на Мадагаскар та створення окремої жидівської держави — резервату — гето навколо Люблін, як закладника на випадок перемовин із ЗСА, а згодом — концентрація жидівського населення у окремих міс-

Брежнєв, в очах Політбюра, має великі заслуги для СССР та російської політичної доктрини. Протягом останнього року він підбив Афганістан; поширив советсько-російські впливи і інтереси в Сирії, Етіопії і Анголі. Советська політика, при допомозі кубинських наемників, здобувала Центральну Америку, де марксистські рухи в Нікарагуа та Ель Сальвадорі витискали американські впливи. В Південній Америці Москва також може похвалитися певними економічно-політичними успіхами, головним в Аргентині, яка заражена політикою Америки, робить посплітати інтереси з Москвою. Москва рівнож робить заходи для зближення з Болівією, де, як відомо, мілітарна хунта усула промарксистський уряд, тим викликавши гнів і негодування у Вашингтоні.

Тому є дуже мало виглядів на зміну советської політики, під провідом наступника Брежнєва. Така зміна може, очевидно, прийти, але хвіба тоді, якщо новий Уряд президента Регена впровадить новий напрям американської закордонної політики, а головним, коли Реген почне розбудовувати американські мілітарні сили.

Річ ясна, Кремль з нетерпелістю вичікуватиме першої сесії нового американського Конгресу та першої промови президента Регена у його річному посланні про стан американської нації.

Після виповідження війни З'єднаними Стейтами Америки та з погіршенням положення на фронтах Гітлер у відплату зарядив „кінцеву роз'язку” — цебто масове винищування жидів у таборих смерті.

Автор строго осуджує злочини нацистів супроти жидівського народу, але й свідомий цього, що в деякій мірі жили своєю поведінкою причинилися до зросту антисемітизму в Європі. На 438-ій сторінці, він пише: „Однією з причин антисемітизму була численна участь жидів у большевицьких рухах по 1917 рік. Між війнами майже всюди в Європі, перш усього серед єврейців Советського Союзу були поширені антикомуністичні настрої. Іншим джерелом антисемітизму ставала ворожість до інтернаціонального капіталізму. Модерний націоналізм був свого роду соціалістом, антикапіталістом, антикомуністом, антиінтернаціоналістом і антисемітизмом. Автор цитує завішання французько-жидівського філософа Анрі Бергсона з 1937 року: „Мої роздумування ведуть мене ближче та ближче до католицизму, в якому бачу повне завершення людства. Й повинен був навести тисячі роками мені доводилося бачити зріст могутньої хвилі антисемітизму, що заливає світ (до речі величчю мірі спровокованої жиди ми, зовсім позбавленими моральності). Я бажав за-

(Продовження на ст. 8)

З господарського життя

Одною з останніх інформацій господарського характеру попереднього уряду ЗСА було повідомлення, що в листопаді цього року внутрішні заборговування ЗСА переступили вперше в історії цієї країни — тут треба додати і всіх інших країн та взагалі цілого людства — суму одного трільйона американських доларів. Цифрова на письмі це зовсім легко представити, дописати до одиниці 12 зер. Однак не буде нам усім так легко від того, бо згідно з тим самим повідомленням Департаменту скарбу з 1-им жовтня цього року ми платитимемо від тієї одиниці з 12 зерами 74,78 більйона доларів відсотків. Президент Реген пообіцяв завести сувору політику заощаджень і може завдяки тому — ця астрономічна цифра заборговування не зростатиме. Бо щоб вона змаліла, то треба насамперед зрівноважити державний бюджет. Зрівноважити федеральний бюджет також пообіцяв президент Реген, але це перед ним робили й інші президенти, останньо президент Джиммі Картер, але замість того заборговування ще й зростало.

Заборговування польського уряду перед закордоном зростає з дня на день, бо уряд не має відповідних резерв, щоб платити відсотки. Про плачання рат на позичений капітал немає й мови. Таким чином закордонний борг Польщі доходить, або й уже перейшов 23 більйони доларів. Зігмунд Кроляк, фінансовий директор в міністерстві закордонної торгівлі „Людолов Польщі”, — так тепер називається колишня Речіпосполита Польська, — потішши у пресі поляків і їхніх закордонних кредиторів, що та заборгованість зростає під кінець цього року ще на три більйони доларів. Сплачувати цей величезний борг можна тільки зростом експорту. Щоб стримати зріст боргу, а не його зменшувати, треба піднести експорт на 30 відсотків у річному відношенні, а це „вренч неможливе”, — як сказав пан директор Кроляк. — Тому він повідомив населення Польщі, що єдиним покищо виходом за згодою закордонних кредиторів — зменшити виплати для них, або взагалі припинити. Найкраще припинити, бо й так, щоб якось виплатити з клопотів Людолова Польща мусить дати ще декілька більйонів доларів позички. В Америці кажуть: гроші роблять гроші, а в Польщі кажуть: позички роблять позички.

Советський Союз, „країна в якій осягнено найбільший здобуток соціалізму в колективізації села” змушена щораз менше дивитися на ті „найбільші здобутки соціалізму”, а радше шукати можливостей проживити своїх громадян. А „найбільшим здобутком соціалізму” людей не накормиш, навпаки від нього, від колективізації мільйони людей загинули голодовою смертю, а цілі покоління не доідають. І тому „вожді світової революції” видали широкозакресні пропозиції розбудови й використання „присадибних наділів. Тих дрібних наділів, які належать родині, на яких родини працюють без державного планування, без обкомів і райкомів, без агітпропів і інших комуністичних вигод. Згідно з тими новими напрямками, селянам буде дозволено тримати більше домашньої звірини, діставати штучні навози, що дотепер було фактично заборонено й треба було діставати крадьки, навіть держава відпущати їм різні машини й знаряддя: І це зовсім не диво, бо без партії і її всіх „благодатей” селяни на три відсотки управної землі здобувають 30 відсотків харчів для населення й кормів для худоби.

Англійські сталевари загальним голосуванням погодилися на плян керівництва обнизити число працюючих у сталевому промислі, заморозити заробітні платні, збільшити продуктивність. Ще недавно таке щось було зовсім неможливе. А тепер на 125,000 голосувало в цій справі 65 відсотків, а з того 78 відсотків схвалили пропозиції керівництва, а тільки 22 відсотки заперечили. І то, не зважаючи на пропаганду трейд-юніону, який вимагав, щоб робітники відкинули пропозиції керівництва. Однак робітники пішли за своїми інтересами, а не за радами профспілкових бюрократів.

Маленька арабська держава Кувейт знову закупила 10 відсотків у величезній західнонімецькій металевій фірмі „Металгезельшафт А. Г. „Металгезельшафт”, крім фабрик у Німеччині, розбудовує металеві промисли в цілому світі, а минулого року вона підписала величезний контракт на будову нових фабрик у Китаї. Є це дальший крок у далеко посушений розбудові співпраці арабських країн із Західною Німеччиною. Нафтова корпорація Кувейту, яка закупила акції цієї компанії, перебрала акції на номінальну суму 75 мільйонів доларів. Скільки фактично вона за це заплатила — докладно не подано.

„Листи читачів” повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкованою через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи”. Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріалу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і вразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

Олег Лисак

ЗУСТРІЧ ПІСЛЯ 30 РОКІВ

(Два інтерв'ю із найкращим українським футболістом — „Леньом” Скоценем).

Для покоління, що вишло з рідних земель після війни прізвисько Олександра („Леня”) Скоценка — це щось таке, як для теперішніх больників копаного м'яча прізвиська бразилійця Пеле, кувейця Олега Блохіна, італійця Чінаглі чи голландця Ван Круйфа.

В роках 1935-1939, коли львівська СТ „Україна” грала своїх польських, чи не раз і закордонних противників, це прізвисько було найбільше відомим. Хто з тих „шестидесятників” віку не не пам'ятає, як „Україна” вдарилася „Чувай” 12:0! Леню сам „кронув” сім „банків”. Або виграв збірної Львова за часу президента Польщі проти збірної Шлезька 7:0, коли Леню сам стріляв трое воріт, чи успішні змагання „України” проти мадярів „Будафок” і „Бочкаю”, або виграв з колишнім першуніоном Польщі — львівською „Погонєю” 6:2?

В ці роки я лише подивлявся Леню у нашому Львові з низин „другого партеру” (чи часом „на шварці” з трибун) й ми зустрілися в одній міській установі.

Коли я пішов „за стрілецьким звичаєм” до Дивізії, наш зв'язок перервався. Зустрілися ми щойно на весні 1945 року недалеко фронту, коло Гляйхенбергу, і перекинулися кількома словами, а згодом біля Ваграйну, коли я вже був полоненим, а Леню відвідав нас і запропонував мені цивільний одяг і пристановити у себе на якійсь австрійській горі. Я з причин т. зв. „солідарності” відмовився, бо не хотів залишати колегів.

Два роки пізніше, коли постала еміграційна дружина „Україна” в Баварії, яка тоді мстила німецьких лігових противників (ФЦ Басра 5:0, Вікторія — Ашафенбург 4:1 тощо, ми зустрілися знову. Я працював тоді в мюнхенській „Українській Трибуні” і зробив з Леню інтерв'ю, яке було вже складене в друкарні, але не появилось у газеті, вже не знаю чому, — це ж 33 роки тому. Може, тоді

„Трибуна” вже завалилася, чи то з інших причин — бігме, не пам'ятаю.

Ось воно, це „недруковане інтерв'ю”:

„Тісний вінок тисяч голів довкола зеленої мурави. На грици поміж противниками ухваються білі сорочки граців „України”. Кремезна та проте звинна постать з рижого чуприною при м'ячі. Могутній вимах ноги — і м'яч стрілою прорізує тридцятиметрову віддачу. Розпучливі робізнада воротаря — і реві: е! е! е! Стрілець повертається спокійно на середину грища. Це — Леню Скоценю.”

Але зачнім спочатку.

„Спочатку, кажеш? Ну, що ж, на початку був „Тризуб”. Хвіба не знаєш? Було таке спортове товариство у нас, у Львові на Левандівці. Засновано його в 1932-му році. І було на Левандівці трьох братів Скоценів. Яєне, що ми всі три як один вступили до „Тризуба”. Я мав тоді щойно тринадцять років і був Скоценем III-им. II-им був Юньо, мій брат, що тепер є I-им. А тодішній Скоцен I-ий... це був наш найстарший брат. Цей мав стріл з правою! Муха не сідала коли він стріляв.

Де він тепер? О, друже, отець Скоценю вже давно не грають... Тільки ми з Юньою залишилися вірні м'ячеві. 1934 рік бачив нас обох з Юньою вже як Скоценів II-го і I-го в СТ „Україні”, що тривав до 1939 року.

Маркантні змагання? З мистецьких, у першу чергу, — змагання з перемиським „Чуваєм”, виграни нами 12:0. Мені пощастило тоді стріляти семеро воріт — рекорд мистецьких змагань. Записалися теж мені в пам'яті змагання проти мадярського „Бочкаю”, з яким ми добули нерозіграну. Грав я також проти угорських мадярів і чехів. Найкраще пішло мені в змаганнях Львів — Шлезьк — 7:0. Я добув тоді трое воріт.

Прийшла війна. 1940 рік застає мене в московському „Динамо”. Потім же одню „Динамо”, цим разом у Києві. Там граю теж декілька змагань у репрезентативній збірній команді проти Грузії, Болгарії, балтицьких держав. Найкращі змагання — це стріча з Грузією, виграна 3:0. Чи я скористав лещо? Безумовно так. Нові методи тренінгу, знайомство з іншою системою гри — набрав досвіду й рутини.

Колесо обертається. Вертаюся до Львова „Україні”. вдається частинно відновити свою діяльність. Вертаються

інші клубові друзі. Граємо, але це вже не те. Грачі мандрують до в'язниць і кадетів. Приходить вивіз на роботу. В години вільні від праці, граю в чеській команді. Але все кінчається — скінчилась і війна. „Україна” відновлюється це раз, чим разом за межами краю.

Недоліки нашого футболу? Перше, слідний великий спадок гри „фер”, брак дисципліни на грищі, та відсутність того, що називається джентельменством у грі.

Ну, що ще? Скільки змагань? Усіх разом було понад 500. Добутих воріт? Цього то вже насправді не пам'ятаю. Але може сказати, що на кожних змаганнях одні ворота. А було й сім...

У загальному баянєс непоганий. В пасивах — обі зломані ноги.

Чого бракує? Бракує одного, єдиного в житті моменту, до якого стримити кожний спортсмен: одати бодай раз у житті репрезентативну сорочку своєї держави...

Ось чого бракує у спортовому біліасі найкращого українського копуна — Олександра Скоценка.

І щойно тепер, після майже одної третини століття, а коли виринула справа відзначення 70-річчя засновання СТ „Україна”, заініційована Олександром Скоценем і Остапом Стецьковим та іншими діячами спорту в Торонто, ми зустрілися знову, коли він прилетів до Філадельфії на нараду в цій справі.

„Коли зустрічаються двоє”, і коли вони обидва старі друзі, яких доля розділила на протязі 33 років, вони мають багато оди одному розповісти. Ми перемовили кілька разів по кілька годин, майже просльозилися, оглянули старі знімки, газетні витинки, листи і я показав Леню, це „недруковане інтерв'ю”, яке зберіглось у мене на „шпальті” після коректи. І ми доповнили це перше інтерв'ю (яке далі залишилось актуальним) черговим, яке хвіба появляється разом із першим у „Свободі”.

А що ж діялось із Олександром Скоценем впродовж цих років? Після успішних кількох сезонів у Франції Скоценю перекочував до Канади і тут, очевидно, далі грав у футбол: був змагун „Тризуба” Торонто, тренером „України”, грав в збірній Онтаріо, потім був „ковчем” цієї збірної і,

(Закінчення на стор. 7)

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА „СОЮЗІВЦІ” В ДНЯХ ВІД 12-го ДО 17-го ТРАВНЯ 1980 РОКУ

КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ

(Продовження)

ЗВІТ З ПЕРЕВІРКИ

СЕКРЕТАРСЬКОГО І РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ

(Звіт мгр Іван Геврик)

Мені припадає вже 14-ий раз здавати звіт з контролю УНСоюзу.

За діловий 1979-ий рік контролю УНС відбулася у вересні 1979-го року і в березні цього року. Я перевіряв Рекордовий Відділ, протоколи, переписку з секретарями, моргеджі, спізнені рахунки, канадську канцелярію та частинно Союзівку, Організаційний Відділ і Видавництво.

Головний секретар В. Сохан провадить і доглядає над Рекордовим Відділом; веде листування із секретарями Відділів, організаторами та членством, веде протоколи, нарад Головного Екзекутивного Уряду, Головного Екзекутивного Комітету та Вужчої Екзекутиви і передає їх до публікації. Всі протоколи є підписані. До нього теж належить перевірка і оформлення аплікацій. Всі статистики Рекордового Відділу подають точний стан, рух членства УНС із сумами забезпечення. У звіттовому році грамоти нових членів і виготовлення місячних виказів вислано скоріше, як в минулому, тому що було в тому часі менше аплікацій на нові грамоти забезпечення. Уся статистика, картотка, документи членства, кореспонденція та протоколи вдержані у вірцевому порядку.

Фінансовий Відділ провадить головний касир мгр У. Дячук, яка також веде досить велику кореспонденцію в Відділах та членством. Вона далі продовжує виміну маловідсоткових бондів, які в майбутньому принесуть значний прихід. Дивиденду Екзекутива рішила виплатити таку саму як в минулому році.

Контрольна Комісія вже кілька років звертає увагу Екзекутиви, щоб підняти суму дивиденди. Головний касир У. Дячук запевняла, що зміна дивиденди є вже в стадії зміни і це забирало багато часу, тому в 1980 р. дивиденда буде без зміни. Я вірю, що більша сума дивиденди, допоможе секретарям в придбаванні нових членів.

Видатки за останній рік є менші, як в минулому. Телефонічні розмови є дещо завеликі і повинні мати додочені рахунки телефонічної компанії. Певне число членів не сплачує моргеджів на час, лише малі відсотки до УНС. На день контролю в Канаді було дві позички, в Америці сім, один дім є на продаж і його перебирає новий власник.

На день контролю було 33 спізнених місячних рахунків від Відділів. Екзекутива повинна подумати про боргові зобов'язання від членів, по можливості збільшити їх з огляду на за високі відсотки.

Переглядаючи членські позички на грамоти, видно, що більшість членів зовсім не сплачує своїх зобов'язань до УНС, тільки відсотки, а поважна частина членів не платить навіть відсотків. Причиною цього є низький відсоток — 4%.

„Свобода” — офіційний орган УНС, єдиний щоденник, що доходить до всіх закутків українського поселення, повинен все подавати правильну оцінку подій і напрямків, в яких живе українська діаспора. Тому, що один редактор відійшов, а один зрезигнував, потрібно доповнити склад редакції. УНС доплачує до „Свободи” понад 400,000 дол. річно, підвишки поштових оплат і паперу, змусять Головний Уряд УНС до підвишки за „Свободу”. Треба наполягати на тих, які залягають у великих сумах грошей за оголошення.

Друкарня закупила нову машину і є надія, що зможе виконувати всі друкарські праці.

Організаційний Відділ має далі ці самі труднощі, які були в минулому. Відділ, який є основою і цілком організації і будовою УНС, не поправився, а погіршився. Під час контролю, будинок УНС і його приміщення майже були винаймані, за винятком чверть поверху і місця на крамниці. Старий будинок ще не проданий.

Відпочинкова оселя Союзівки могла б збільшити число учасників в часі сезону, коли б поставили принаймні 20-ти кімнатний будинок для молоді.

Канада

У Канадській канцелярії зберігаються копії місячних виказів Канади, Відділів департаменту, Старшого, Молодшого і Аксидентного. Всі викази депозитів, державних бондів та інших канадських інвестицій, головна книга, книга моргеджів, книга позичок на грамоти членів, книги, які відносяться до аскураційного департаменту в Оттаві. Також зберігаються всі копії банкових депозитів, посвідки заплата на позички грамот, посвідки за заплата відсотків і сплати капіталу. Різні стейтменти Канади відносно УНС у Канаді, листування з Централєю УНС. Я уважаю, що перенос канцелярії до дому Б. Зорича є набагато кориснішим, як це було в попередньому приміщенні.

Цього року в Канаді зорганізовано 359 членів на суму 1,364,000 дол., а у великій мірі причинився до того новий організатор п. Волошин.

Рівночасно цього року перевірив контролю Канадської канцелярії державний інспектор п. Фрост з Оттави.

Кінчаючи свій звіт, стверджую, що я мав повну співпрацю в часі перевірки в згаданих Відділах, дякую їхнім керівникам і працівникам за ввічливу співпрацю зі мною.

Даліше уважаю, що найважливішу роль у придбаванні нових членів такі становлять секретарі Відділів і їм в першу чергу належить велике призначення. Стараймося знайти спосіб і для придбавання нових членів. Нехай цих кілька слів не буде виявом докору кому небудь, але хай спричиниться до росту нашої Союзівки. Родина Америки і Канади.

Візьмімся спільно до праці, щоб з нагоди 85-ти річчя УНС відновити братську любов і ідею основоположників і піонерів УНСоюзу.

(7)

ЗМІНИ В АКТИВНОМУ ЧЛЕНСТВІ ЗА 1979 РІК

Стан активних членів з 1-го січня 1979 р.	66,629
Нові члени придбані в 1979-му році	2,648
Разом:	69,277

Втрати членства у 1979 році:

Супензи	285
Грошові звороти	859
Виплати за Е грамоти	1,119
Сплати вкладок за Р грамоти	1,147
Смертні виплати	899
Інші втрати	133
Разом втрати	4,442
Стан активних членів з 31-го грудня 1979 р.	64,835

АКТИВНІ ЧЛЕНИ

	Стан членів з 1.1. 1979 р.	Стан членів з 31.12. 1979 р.	Прибуток, або втрата
Молодь	17,091	16,332	— 759
Дорослі	42,766	41,641	— 1,125
Грамоти АДД	6,772	6,862	+ 90
Разом:	66,629	64,835	— 1,794

ВСІ ЧЛЕНИ

	Стан членів з 1.1. 1979 р.	Стан членів з 31.12. 1979 р.	Прибуток, або втрата
Молодь	22,305	21,893	— 412
Дорослі	57,998	57,173	— 825
Грамоти АДД	6,772	6,862	+ 90
Разом:	87,075	85,928	— 1,147

ЗІСТАВЛЕННЯ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ ПО КЛАСАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ (Стан з 31-го грудня 1979 р.)

Департамент Молоді

Класа	Число членів
Класа I — Т-16	336
Класа II — Р-70	183

Нові класи

Класа Е-18	3,529
Класа Е-20	4,698
Класа Е-65	331
Класа Р-20	6,712
Класа Р-65	131
Класа ТР-65	412
Разом активних членів	16,332
Члени на випл. забезп. і безпл. продовженні	5,561
Усіх членів Департаменту Молоді	21,893

Департамент Дорослих

Класа	Число членів
Класа I — Старий рід забезпечення	31
Класа О — Р-70	152
Класа Т	1,791
Класа W	11,270
Класа Р-20	12,560
Класа Е-20	9,560
Класа Е-65	2,673
Класа Р-65	1,602
Класа DP-60	207
Класа DP-65	720
Класа ADD	6,862
Класа Т-5	46
Класа Т-10	205

Дорослі члени з молодечими грамотами

Класа Р-20	475
Класа Е-20	285
Класа Р-65	40
Класа Е-65	22
Класа Е-18	2

Разом активних членів	48,503
Члени на виплаченому заб. і безпл. продовженні	15,532
Усіх членів Деп. Дорослих	64,035
РАЗОМ УСІХ ЧЛЕНІВ 31-го ГРУДНЯ 1979 р.	85,928

СТАН ЧЛЕНІВ ТА ЇХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ з 31-го ГРУДНЯ 1979 р.

	Числа членів	Їх суми забезп.
Молодь	16,332	\$ 19,977,052
Дорослі	41,641	\$ 57,153,255
Акцидентові грамоти	6,862	\$ 34,310,000
Молодь на виплаченому забезпеченні і на безплатному продовженні	5,561	\$ 4,310,169
Дорослі на виплаченому забезпеченні і на безплатному продовженні	15,532	\$ 12,481,184
Разом усі члени	85,928	\$ 128,231,660

КАНАДА

НОВІ ЧЛЕНИ В КАНАДІ В 1978 І 1979 РОКАХ

	1978	1979
Молодь	102	106
Дорослі	131	179
Акцидентові грамоти	78	74
Разом:	311	359

ПОРІВНЯННЯ СТАНУ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ РОКІВ 1978 І 1979

	Стан членства 12.31. 1978	Стан членства 12.31. 1979	Прибуток, або втрата
Молодь	1,943	1,857	— 86
Дорослі	4,775	4,619	— 156
Акцидентові грамоти	1,415	1,417	+ 2
Разом активні члени	8,133	7,893	— 240
Молодь на випл. забезп. і на безпл. продовженні 163		176	+ 13
Дорослі на випл. забезп. і на безпл. продовженні 446		476	+ 30
Разом усі члени	8,742	8,545	— 197

ЗВІТ З ПЕРЕВІРКИ СОЮЗІВКИ

(Звіт мгр Богдан Гнатюк)

за час від 1-го січня 1979 року до 31-го грудня 1979 року Перевірка, як і в минулих роках так і в діловому 1979 році охоплювала:

- Перевірку рахункових і банкових книг.
- Адміністрацію готелю та інвентар товарів.
- Стан будинків, плавальні басейни, тенісові корти, відбіванкові корти, грище для футболу й бейзболу, водну каналізаційну систему та стан до-ріг.
- Рух гостей на Союзівці в часі 1979 року.
- Літні табори для дівчат і хлопців, Курси Українознавства, курси тенісові й розвагово-культурну працю на Союзівці.
- Перевірку інвентури всього майна Союзівки, а голов-но крамниці, кухню та алькогелевих нап-тків.

На підставі точної перевірки головних касових книг приходів та видатків, підручних щоденних книг влат і ви-плат та всіх рахункових трансакцій стверджено, що всі фінансові операції Союзівки є списувані до рахункових книг прибутків і видатків правильно з відповідними прилогами. За кожний день і місяць є виготовлені точно фінансові зі-ставлення. Рахункові книги дають докладний образ усіх фінансових операцій та точний фінансовий стан Союзівки.

ПРИБУТКИ І ВИДАТКИ ЗА 1979 РІК

Баланс на кінець звітового року 31-го ГРУДНЯ 1979 року

Прибутки:	
Мешкання і харчування	\$ 327,068.30
Крамниця (торг)	40,699.65
Бари (напитки)	76,355.65
Бари (перекуска)	20,132.24
Разом:	\$ 464,255.84

Податки (від продажі)	27,542.92
Різні прибутки	1,587.13
Разом:	\$ 493,385.89

Звороти	1,517.36
Чекі (депоновані)	2,233.41
Зворот позички УНСоюзові	10,000.00
Готівка в касі	2,000.00
Разом прибутки і депозити:	\$ 509,136.66

Видатки:	
Платні (нет)	\$ 86,640.81
Харчі (закуп)	95,638.14
Бари (закуп напиктів)	39,564.11
Бари (перекуска) — буфет	14,631.14
Кухня й їдальня	4,650.60
Крамниця (закуп товарів)	26,387.50
Прибрання кімнат	19,648.15
Податки від платень	35,914.39
Податки від продажі харчів	27,074.89
Податки від нерухомості	24,679.32
Забезпечення	23,744.00
Транспорція	8,411.77
Опал, газ і світло	42,535.63
Хворобове забезпечення	2,058.38
Кошти правні	10.00
Телефон	5,764.80
Канцелярські прибори	1,429.48
Культурні і розвагові імпрези	879.77
Направи	18,231.53
Чекі (невиплачені в банку)	3,304.23
Оголошення	600.21
Звороти	1,676.45
Звороти чеків	137.00
Разом готелів видатки:	\$ 483,612.30

Розбудова оселі	27,779.35
Меблі та устаткування кімнат	24,131.25
Разом видатки за 1979 рік	\$ 535,522.90

ПРИБУТКИ І ВИДАТКИ ПО МІСЯЦЯМ ЗА 1979 РІК

	Прибутки депозити	Видатки
СІЧЕНЬ	\$ 23,680.55	\$ 22,524.98
ЛЮТИЙ	9,502.80	18,943.06
БЕРЕЗЕНЬ	3,665.75	31,396.69
КВІТЕНЬ	2,000.00	25,262.80
ТРАВЕНЬ	52,862.98	19,615.60
ЧЕРВЕНЬ	29,348.54	56,428.15
ЛИПЕНЬ	118,600.74	93,564.42
СЕРПЕНЬ	117,799.28	67,001.70
ВЕРЕСЕНЬ	68,463.20	110,142.78
ЖОВТЕНЬ	19,598.15	28,365.79
ЛИСТОПАД	43,840.22	29,787.53
ГРУДЕНЬ	19,774.45	48,240.17
Разом:	\$ 509,136.66	\$ 551,273.67

Позичка в УНСоюзі	10,000.00	10,000.00
Готівка в касі	2,000.00	2,000.00
Різні звороти	1,517.36	1,517.36
Зворот банкових вимін	2,233.41	2,233.41
Разом:	\$ 493,385.89	\$ 535,522.90

РОЗПОДІЛ ВИДАТКІВ СОЮЗІВКИ

Видатки Союзівки розподіляються на:

Оперативні витрати	\$ 483,612.30
Закуп устаткування (меблі й т. п.)	24,131.25
Розбудова оселі	27,779.35
Разом загальні видатки:	\$ 535,522.90

РАХУНОК ЧИСТОГО ПРИБУТКУ СОЮЗІВКИ І УЗГІДНЕННЯ БАНКОВИХ КНИГ

Баланс з 31-го грудня 1978	\$ 46,821.07
Прибутки за 1979 рік	493,385.89
Разом:	\$ 540,206.96
Видатки за 1979 рік	535,522.90
Баланс на 31-го грудня 1979 р. (за банком роз-зрахунком)	\$ 4,684.06
Разом прибутки	\$ 493,385.89
Разом готелів видатки	483,612.30
Баланс до розрахунку чистого зиску	\$ 9,773.59

БАЛЯНС НА 1979 РІК

Разом прибутки	\$ 493,385.89
Разом видатки за 1979 рік	535,522.90
Баланс 1979 (недобір)	\$ — 42,137.01

Прибуткова готівка була депонована у двох банках і сальдо в цих банках на день 31-го грудня 1979 року вносили:

Елленвіл Нац. Банк	\$ 2,067.01
Кінгстон Трост Комп.	2,617.05
Разом в банках на чеківих контах:	4,684.06

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ МАЙНА КРАМНИЦІ І БАРИ

а) Крамниця:	
Інвентар з січня 1979 р.	15,490.74
Видатки — закуп 1979 р.	26,387.50
Інвентар (січень 1980)	12,652.30
зидатки проданого товару 1979 р.	\$ 29,225.94

Зіставлення:	
Рахунок чистого прибутку — 1979 року	\$ 43,548.41
Видатки проданого товару — 1979 року	29,225.94
Чистий прихід за 1979 рік	\$ 14,322.47

б) Харчі:	
Інвентар 1978 р.	\$ 4,062.60
Видатки в 1979 році	95,638.14
Інвентар (січень 1980)	4,635.37
Зужито харчів в 1979 році на суму:	\$ 95,065.37

в) Бари:	
Інвентар (січень 1979) р.	6,599.77
Видатки в 1979 р.	39,564.11
Інвентар (січень 1980 р.)	12,495.26
Видатки за напикти:	\$ 33,668.62

Зіставлення:	
Приходи в 1979 році	81,700.52
Видатки за напикти	33,668.62
Чистий прихід з бар за 1979 рік	\$ 48,031.90

РУХ ГОСТЕЙ НА СОЮЗІВЦІ НА ПРОТЯЗІ 1979 РОКУ

6) Меблі та виряд:

Меблі до кімнат, матраци	3,470.15
Електричний виряд	684.93
Столи, крісла на площі	2,589.40
Килими, хідники (на 1980 рік)	1,421.26
Закуп матраців на 1980 р. (оказійно)	1,419.60
Машина до роблення леду	1,712.00
Начиння	4,908.25
Виряд до кухні	875.55
Електричний „грід“	300.00
Знаряддя	372.00
Ганк на оливу	325.00
Авто (Ван-Додж)	2,595.71
Додаткові устаткування	2,868.03

Разом: \$ 24,131.25

в) Направи і удержання:

(Басейн, хемікалії, фарби, направа доріг, мальявання тенісних кортів, зміна замків до дверей і т. п.)	\$ 18,231.53
---	--------------

Додатково до цих головних праць виконано ряд робіт, як: упорядкування площі біля будинків, мальовання будинків на зовні, прочищення дерев біля будинків, направа доріг та цілий ряд менших праць. На розбудову Союзу, крім удержання та покращання її вигляду видано в 1979 році \$ 70,142.13.

ПІДСУМКИ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ

Загальний прихід Союзу в 1979 році становив суму \$ 493,385.89 (в 1978 році 473,836.16), тобто на \$19,549.73 більше як в 1978 році. Разом видатки в 1979 році вносили \$ 535,522.90 в порівнянні з видатками в 1978 році (454,723.15) на \$ 80,899.75 більше. Рік 1979 закінчився недовбором. Причиною мінусового балансу є першу чергу великий вклад гроша в розбудову Союзу, більші видатки на забезпечення від реальності, збільшені винагороди працівникам, а головне зріст цін на харчі.

На Союзі, крім весілля, з'їздів та зустрічей членів українських товариств і організацій, відбувалися табори для дітей, Курси Українознавства, курси танків і тенісова школа (курси). Відпочинкова оселя Союзу успішно сповняла свої завдання як відпочинковий і культурно-розважовий центр, а спортивні змагання з великою участю молоді починаються у великій мірі до популяризації Українського Народного Союзу серед широких кіл української громади, а в першу чергу серед кіл української молоді.

Рекомендації:

- 1) Направити танцювальну платформу перед будинком „Веселка“.
 - 2) Побудувати нове джерело на воду.
 - 3) Викінчити підлогу в барі „Веселі“.
 - 4) Уліпшити кухню, бару та бюро для покращання обслуговування.
 - 5) Приступити до будови краших приміщень для молоді, яка перебуває в таборах чи курсах.
 - 6) Встановити охолодження в ідальні.
- Великий відсоток праць, які в минулих роках, так і в 1979 році, виконано у власному заряді та власними силами працівників оселі.

На закінчення Контрольна Комісія висловлює своє признание і подяку панові дир. В. Квасові, панні М. Ганкевич і панові І. Флисові мол. та всім постійним працівникам на Союзі за їхню жертвенну працю. Контрольна Комісія закликає українське громадянство провести свої вакації і відпочинки на Союзі, а українську молодь до численної участі в таборах, Курсах Українознавства, курсах тенісу чи дозволі серед своїх ровесників в „літній столиці“ — Союзівці.

Головна Контрольна Комісія
д-р Богдан Футей, мгр Іван Геврик, проф. Іван Телюк
о. митрат Степан Біляк, д-р Богдан Гнатюк

Д-р Мирон Куропась ствердив, що вчерпано заплановану програмою точку звітів Головної Контрольної Комісії і попросив голоситися до дискусії. Зголошених вписано на листу. Рішено, що дискусія відбудеться наступного дня, тобто у вівторок, 13-го травня 1980 р., а в цьому дні (понеділок, 12-го травня 1980) після вечери, відбудеться вечірня сесія для обговорення справ редакції „Свободи“ та призначення головного редактора або завідувача редактора.

ВЕЧІРНЯ СЕСІЯ
год. 7.40 веч.ОБГОВОРЕННЯ СПРАВ РЕДАКЦІЇ „СВОБОДИ“
І НАЗНАЧЕННЯ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА,
АБО ЗАВІДУЮЧОГО РЕДАКТОРА

Головний передсідник д-р Іван Флис попросив присутніх познайомитися з його вже поданим написаним звітом, де він, з огляду на брак головного редактора, подав докладні інформації про працю „Свободи“. В додатку до вже написаного звіту, він подав склад редакції „Українського Тижневика“, а саме: Рома Сохан-Галдзевич виконує функції завідувача редактора, а їй допомагають Юрій Заричий і Іка Кознарська-Касанова. Цих двох останніх прийнято на пробу на протяг трьох місяців. Чотири рази в тиждень приходять допомагати їм Гелен Сміндак, яка колись давніше працювала у редакції „Українського Тижневика“. В такому складі вони видають „Український Тижневик“. В наступному головний передсідник подав склад редакції „Свободи“, а то: Володимир Левенець, Ярослав Гайвас, Зенон Снлик, д-р Володимир Душник, Людмила Волянська і Любов Колесенка. Д-р В. Душник працює два дні в тиждні — понеділок і серeda або четвер, отже неповний час (парт тайм). На думку Екзекутивного Комітету, в редакції „Свободи“ є лише два кандидати, які могли б обійняти пост головного редактора, чи завідувача редактора „Свободи“, а то Зенон Снлик або Володимир Левенець. Подав ближчі дані про обох редакторів — Зенон Снлик має 47 років, Володимир Левенець 54 роки. Обидва роджені на Україні, обидва жонаті і кожний має одну дочку. Відносно студій то Зенон Снлик закінчив гайскул у Рочестері, поступив до Рочестерського Університету, де одержав ступінь бакаляра з політичних наук. Побічним предметом його студій була журналістика й історія. Мастер з політичних наук здобув на Чикагському Університеті. Володимир Левенець закінчив гімназію в Ходорові, від 1949 до 1953 р. брав курси з політичних наук на Гайдельберзькому Університеті. В 1954 р. брав курси журналістики на Українському Вільному Університеті в Мюнхені. Був секретарем ООЧСУ, є членом редакційної Колегії „Вісника“ (два місяці тому був поданий у їхню склад Колегії). Зенон Снлик пов'язаний з УНСоюзом вже 18 років, Володимир Левенець — 7 років. Зенон Снлик працював весь час як завідувач редактор „Українського Тижневика“, брав участь у ротації, а від лютого 1980 р. працює як член Редакційної Колегії „Свободи“. Володи-

мир Левенець дописував до „Вісника“, до „Шляху Перемоги“, а останні сім років працює в „Свободі“ і треба дати йому признание за те, що коли ред. Василь Тершаковець захворів, він солідно виконував працю діючого завідувача редактора „Свободи“. Цю функцію він виконував теж тоді, коли 12 днів тому редактор-емерит Антін Драган відмовився виконувати ці обов'язки. Зенон Снлик володіє добре двома мовами — українською і англійською, Володимир Левенець добре українською, слабше англійською.

Перед членами Головного Уряду виринають три питання — кого вибрати, який титул йому надати і чи Екзекутива може мати повноваження в першому році звільнити з обов'язків того редактора, коли він не вив'язуватиметься з наложених на нього обов'язків. Цього останнього Екзекутива не вимагає — це є тільки її рекомендація. При цьому головний передсідник подав сугестію, що Головний Уряд може вирішити, що того роду рішення Екзекутиви мусило б бути одностайне, але зазначив, що Екзекутива не буде допомогати такої повноваження, бо не хоче, щоб вся відповідальність за того роду рішення лежала на Екзекутиві.

Д-р Богдан Гнатюк попросив вяснити, чому Головний Уряд мав би давати Екзекутиві того роду повноваження, коли вона і так відповідає перед Головним Урядом за цілу працю.

Д-р Іван Флис вяснив, що коли Головний Уряд на своїх нарадах дасть даній особі титул головного редактора, то вибере його на той пост на цілий рік. Його могли б суспендувати, коли була б причина, головний передсідник, чи Екзекутива, але це вимагало б скликання цілого Головного Уряду, на що треба часу і є дуже коштовне. Попросив, щоб у тій справі винести відповідне рішення.

Інж. Анатолій Дорошенко заважав, що Екзекутива мала досить часу, щоб розглянути цю справу, тож вона повинна подати свою пропозицію, а члени Головного Уряду будуть за нею голосувати „за“, чи „проти“.

Д-р Іван Флис подав, що Екзекутива, по довгих нарадах і дискусіях, рішила рекомендувати на пост завідувача редактора „Свободи“ Зенона Снлика на протяг одного року.

Мгр Іван Геврик подав внесок, щоб вибрати Зенона Снлика на пост завідувача редактора „Свободи“. Внесок піддержав Андрій Джула.

Д-р Аскольд Лозинський заявив, що він погоджується на кандидатуру Зенона Снлика, але, щоб він був вибраний на пост головного редактора, а не завідувача редактора.

Інж. Мирослав Кальба попросив, щоб д-р Б. Футей вяснив, чи є згідне зі статуту, щоб вибрати завідувача редактора.

Д-р Мирон Куропась заважав, що непотрібно нічого окремо вяснювати. Мгр І. Геврик поставив внесок, щоб Зенона Снлика вибрати на завідувача редактора — цей внесок піддержав А. Джула, то тепер треба голосувати над внеском.

Д-р Богдан Футей сказав, що статут говорить ясно, що Головний Уряд може вибрати завідувача редактора, який теж звітує перед Головним Урядом, і не може бути залежним виключно від Екзекутиви.

Д-р Іван Флис погодився на поправку його пропозиції, щоб Зенона Снлика вибрати на головного редактора на один рік.

Андрій Джула запитався, чи Екзекутива має опис праці завідувача редактора „Свободи“, на що головний передсідник відповів йому, що як хто є шчою справою зацікавлений, повинен провести один день в редакції „Свободи“ і тоді зразу познайомиться з працею.

Інж. Анатолій Дорошенко теж запропонував, щоб змінити назву завідувача редактора на головного редактора.

Д-р Богдан Гнатюк запитався, чи Екзекутива пероговорила справу з кандидатами на пост головного редактора і чи вона має ще інших кандидатів на цей пост.

Д-р Іван Флис відповів, що інших кандидатів Екзекутива не намітила і зарядив голосування над пропозицією, щоб Зенона Снлика вибрати головним редактором „Свободи“ на час одного року.

У висліді голосування вибрано Зенона Снлика на пост головного редактора „Свободи“ 22-ма голосами „за“ та з одним голосом „проти“.

Порушено справу платні головного редактора. Головний передсідник заявив, що про платню рішатиме Екзекутива.

Йосиф Лисогір не погодився з відповіддю головного передсідника, бо дотепер водилося, що головний редактор мав таку саму платню, як працюючі члени Екзекутиви.

Д-р Іван Флис відповів на це, що від часу останньої Конвенції дещо змінилося і запевнив, що Екзекутива не скривдить ред. З. Снлика.

Д-р Аскольд Лозинський хотів знати, коли можна ставити запити в справі „Свободи“. На це одержав відповідь головного передсідника, що це можна буде зробити у вівторок, 13-го травня, під час загальної дискусії.

Головний передсідник д-р І. Флис закрив вечірню сесію о год. 8.40 вечора.

ДРУГИЙ ДЕНЬ НАРАД

(Вівторок, 13-го травня 1980 р.)

РАННЯ СЕСІЯ
год. 9.30

ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТАМИ

Головний передсідник д-р Іван Флис відкрив сесію, привітав усіх присутніх, відчитав листу вже зголошених дискусію та додав до неї тих, які ще зголошилися. До ведення сесії попросив заступниці головного передсідника Марію Душник, яка перейняла провід і попросила до слова першого дискусанта.

Д-р Аскольд Лозинський поставив питання до сен. П. Юзика, а радше ствердив, що всі знають, яка є платформа Закардонного Представництва Української Гельсінської Групи у відношенні до Мадридської Конференції, а то вимагати тільки загальної амнестії для політичних в'язнів і обороняти загально людські права, бо національні права, за їхнім твердженням, не входять до заключного акту Гельсінського договору, що є доказом, що члени Закардонного Представництва не читали заключного акту. З огляду на це попросив, щоб сен. П. Юзик з'ясував, яка буде його позиція в Мадриді і що він хотів би досягнути при допомозі Канадської делегації та, чи, на його думку, властє їм це зробити. В дальшому запитав сен. П. Юзика, чи сенатор, говорячи з папою про долю Української Католицької Церкви в Україні, порушив справу тієї Церкви в Польщі.

Наступне питання дискусант спрямував до д-ра Мирона Куропаса, а то, які підручники були живані на культурних курсах на Союзі та чи гостро скритикований підручник Журавця був жививаний формально, чи менш формально на згаданих курсах.

Головного організатора Василя Оріховського попросив вяснити, що сталося з пенсійною полісую, яка вже давно є готова, але ще досі не є на ринку. Підкреслив, що в цій справі він уже рік тому звертався до Екзекутиви і досі не одержав відповіди.

Порушив справу різдвяних карток. Сказав, що головний передсідник у своєму звіті подав, що акція святихних карток принесла УНСоюзу 6,000 дол. фріходу. Запитався, чи, коли взяти до уваги, що ці картки не мали ніякого будуючого впливу на членів УНСоюзу, як теж на українську громаду, а навпаки, мали деморалізуючий ефект, і що через цю акцію УНСоюз запродав свій адресар американській корпорації, яка без відома УНСоюзу може його використати, чи ця акція оплатилася УНСоюзу. На його думку, Український Народний Союз не повинен був видавати таких карток, бо його фінансове положення не є таке, щоб він потребував це робити. УНСоюз повинен був видати такі картки, які своїм змістом і виглядом зацікавили б громаду працюю УНСоюзу. На його думку, прихід 6,000 дол. далеко не дорівнює моральній невдачі, яку потерпів Союз через видання тих карток. Праця Екзекутиви повинна б бути зосереджена на більш важливій справі.

В дальшому д-р А. Лозинський порушив справу бувшого головного редактора Василя Тершаківця, який зрезигнував з того посту й у звіті головного передсідника є подано, що він зрезигнував тому, що не мав докторату. Запитався головного передсідника, чи на останніх нарадах Головного Уряду не був саме він, який рекомендував на цей пост Василя Тершаківця, стверджуючи при тому, що він перевіряв кваліфікації всіх кандидатів, які подавалися на той пост. Ступінь доктора не був вимогою на той пост, але виринуло питання довіря і чести.

Порушив, на його думку, дуже важливу справу функцій редактора-емерита на протязі останнього року. З діяльності редактора-емерита виходить, що він був неформальним головним редактором „Свободи“. Його залишено, як представника Редакційної Колегії „Свободи“ в Екзекутиві УККА, а не делеговано туди ред. Тершаківця з хвилюю, коли вибрано його на головного редактора. Відомим є, що ред. Антін Драган писав редакційні статті, які не були обговорені Редакційною Колегією, ані не були нею прийняті. На приклад навів редакційну статтю, яка обговоряла ген. Григоренку. Запитався, чим мотивувала Екзекутива це, що ставила ред. В. Тершаківця на другорядне місце, а від редактора-емерита не забрала жадних функцій і гонорів, чи може тим, що вважала, що ред. В. Тершаковець не міг би був дати собі раду, а, очевидно, краще міг дати собі раду редактор-емерит.

В дальшому заторкнув справу т. зв. „нової політики“ УНСоюзу, про що згадав у своєму звіті головний передсідник. На думку дискусанта, ця нова політика зачалася з хвилюю, коли д-р І. Флис написав „11 днів“. Ця стаття не була критикою новоприбулого дисидента Валентина Мороза, а радше критикувала одне політичне середовище, яке, за словами головного передсідника, старалося відібрати В. Мороза з-під опіки УНСоюзу. Ствердив, що свою настанову до цього політичного середовища д-р І. Флис вивияв, як представник УНСоюзу, в Екзекутиві УККА, де займав протилежне становище, як згадане політичне середовище. Головний передсідник та другі члени Екзекутиви завели цензуру у „Свободі“ і „Українському Тижневику“, а на доказ свого твердження навів свого „Листа до Редакції“, який, як його інформували ред. З. Снлик, вже був зложений і, але члени Екзекутиви його стримали і цензурували без попереднього порозуміння з ним. На його думку, того роду відношення до будького, а зокрема до нього, як головного радного, є жалюгідне. У згаданій статті він заторкнув справу заперечення Снєгірьовим і редактором Енциклопедії проф. В. Кубійовичем існування СВУ і СУМ. Але тому, що д-р І. Флис очолював Комітет для відзначення 80-ліття проф. Кубійовича, ця стаття-лист не появилась. На його думку, за останній рік Редакційна Колегія не мала жадного впливу на статті, які появлялися на сторінках „Свободи“, бо їх контролювала і цензурувала Екзекутива. Редактор-емерит у відомленнях із засідань УККА подавав тільки те, що було подобалося Екзекутиві. Через те Народний Союз і „Свобода“ зразили до себе багато людей, не тільки зі згаданого політичного середовища, але теж других людей, які виразно побачили, що редакція „Свободи“ відійшла від тих позицій, які вона займала в минулому. „Свобода“ повинна була надрукувати зразу заяву ген. П. Григоренки і зайняти до неї таке становище, яке вказувало б на шкідливість тієї заяви для української проблематики. Натомість у „Свободі“ появилась редакційна стаття, яка обговоряла ген. Григоренку і його концепцію. На його думку, це все діється тому, що д-рові І. Флисові не подобаються ті резолюції, бо вони були висунені згаданим політичним середовищем.

Микола Хоманчук висловив своє застереження до пропозиції заступника головного передсідника, д-ра М. Куропаса, а саме, щоб продати будівлю УНСоюзу. На думку М. Хоманчука, для доброго союзовця це рівнялось би зі застриком смерті для УНСоюзу. Були такі, що цю будівлю вже продавали, коли ще стояли тільки фундаменти. Підкреслив, що він є проти такої пропозиції. В дальшому він сказав, що Спеціальна Організаційна Комісія себе не виправдала, бо не причинилася до приросту членів. Він сам звертався декілька разів до головного організатора В. Оріховського з пропозицією, щоб цей скликав засідання Організаційної Комісії, тієї, яка була вибрана на попередніх річних нарадах Головного Уряду на місце Спеціальної Організаційної Комісії. Але, з невідомих йому причин, головний організатор не скликав такої Комісії. Для заспокоєння скликаю один раз голів Окружних Комітетів. На його думку, це було добре потягнення, бо голови Округ працюють безітересовно, однак, це не є достатне для успішності організаційної праці.

Михайло Сорока на самому вступі підкреслив, що були добрі і негативні сторони в праці Екзекутиви і він хоче

висловити декілька своїх думок відносно негативів.

Виготовлення фільму Славоком Новицьким, який мав би служити пропагуванню УНСоюзу, є, на його думку, закоштовним починаю, бо він не уявляє собі, які виследи такий фільм може принести. Хіба використовувати його на телебаченні. В цій справі він просив би докладнішого вяснення.

Він не погоджується з пропозицією д-ра М. Куропаса, щоб запровадити в УНСоюзі „дайрект біллінг“. На його думку, це дуже небезпечна справа, бо тоді УНСоюз може втратити половину своїх членів. Є багато таких членів, які чекають, щоб секретар їх відвідав і забрав при цій нагоді вкладку.

Відносно продажу будівлі УНСоюзу — то це хіба жарт, а не серйозна справа. Українська Будівля є гордістю не тільки УНСоюзу, але теж всієї української спільноти у вільному світі. На твердження, що будинок не оплачується Союзом, відповів, що для адміністрування такого будинку треба факівія в тій ділянці, бо посілості є найкращими інвестиціями. Висловив признание ініціаторам побудови того будинку.

Висловив побажання до Організаційного Відділу, щоб на майбутнє співпрацював з Окружними Комітетами і порозумівався з ними. Сказав, що одною з причин втрати членів у Чикагській Окрузі була справа нагород для випускників однієї школи українознавства в Чикаго. Відмінників у цій школі було 141 УНСоюз відмовив їм усім нагороду по 25 дол. кожному. З цієї причини постало велике негодудвання і батьків тих дітей не можна намовити, щоб стали членами УНСоюзу.

Висловив побажання, щоб давати гіпотечні позички (моргеджі) всім, хто про них просить, а не робити селекції.

Висловив побажання відносно звіту інж. А. Дорошенка, а то, щоб він відтягнув з нього кінцеві політичні коментарі, або, щоб їх вяснив членом Головного Уряду. Теж коментар, що „Свобода“ присвячує забаготу місця Католицької Церкви, а поминає Православну, був, на думку М. Сороки, не на місці. В останньому часі зайшли такі важливі події в Католицькій Церкві, що про них треба було писати.

Андрій Джула порушив справу запрошення його на святкування 65-річчя Української Народної Помочі в Піттсбургу. Він був запрошений туди особисто, але з огляду на те, що не дістав від Екзекутиви доручення взяти в цьому бенкеті участь, мусів відмовитися листовно, подаючи причину, що в тому часі він є зайнятий. Але він не був задоволений з такого обороту справи, бо він завжди брав участь у їхніх бенкетах.

Порушив теж справу участі представників УНСоюзу в бенкеті Пенсильвського Братського Конгресу, в якому взяти численну участь інші українські братські Союзи, а УНСоюз репрезентували тільки дві особи — Степан Гавриш, який є членом Екзекутиви Конгресу, і він. Але він не хотів признатися, що репрезентує УНСоюз — найбагатший братський Союз, який не міг спромогтися на окремих стіл для своїх представників, і сказав, що на бенкеті бере участь як приватна особа.

Висловив жаль, що головний передсідник, будучи три рази на протязі минулого року в Піттсбургу, ані разу не скомунікувався з ним.

Відносно заважених сен. П. Юзика, що в Канаді УНСоюз натрапляє на конкуренцію інших забезпечених установ, він ствердив, що в стейті Пенсильвенія, який в порівнянні з Канадою є дуже малий, існує 73 братських організацій, в тому числі чотири українські братські союзи, а з тих чотирьох останніх УНСоюз дістає найбільше число нових членів. Це значить, що секретарі й організатори УНСоюзу дуже добре працюють. Висновок з того такий, що канадцям треба закрити рукави і взятися до праці. Конкуренція існує всюди.

Теж попросив, щоб листування зі секретарями Пенсильвської Округи весті двомовно, бо багато з них не вміє писати і читати по-українському.

Порушив справу стінних календарів на 1980 рік. Жалів, що він одержав їх запізно і замало.

Заявив, що він повністю погоджується з завагами д-ра Куропаса відносно інших братських забезпечених установ. Фінансовий звіт Греко-Католицької Юнії він передав касиріві УНСоюзу. Уляні Дячук.

На кінець висловив побажання, щоб Господь Бог благословив працю УНСоюзу.

Володимир Запаранюк порушив справу продажу будівлі УНСоюзу. Таку річ, як продаж, може вирішити тільки Конвенція, бо Конвенція схвалила цей дім побудувати.

В дальшому він звернувся до касира, Уляні Дячук, з проханням вяснити, як подавати адреси членів поодиноких Відділів.

На кінець порушив справу радієвих оголошень УНСоюзу. Запитався головного організатора В. Оріховського, чому обмежено в Ютії кількість радієвих оголошень до двох у місяці. На попередніх нарадах Головного Уряду схвалено на ту шль 6 до 7 тисяч доларів. У звіті головного організатора не було подано, скільки видано в минулому році на ту шль. Теж порадив, щоб змінити тексти тих оголошень.

Марія Чучман висловила своє здивування, що дуже часто чує розбіжні дані про майно УНСоюзу в Канаді.

Завважила, що В. Оріховський не повинен так песимістично задивлятися на організаційні справи, бо це може некорисно відбитися на організованні члени.

Поставила питання, чи в минулих роках Екзекутива не мала права критикувати діяльність поодиноких членів Головного Уряду, бо у звіті головного передсідника є написано, що в цьому році Головний Екзекутивний Комітет застерігає собі право критикувати вчинки будь-якого члена Головного Уряду.

Попросила присутніх, щоб вони позитивно поставилися до справи побудови дому для сеньйорів.

Д-р Ярослав Падох говорив про причини організаційних невдач. На його думку, головною причиною є брак організаційного апарату, який є єдиним, що поставив би УНСоюз на тривалій базі допливу нових членів. Доба відданих, але непрофесійних, організаторів минулася. Потрібно професійних організаторів — кінцем є вернутися до тих часів, коли УНСоюз мав сімох професійних організаторів, чотири з них є присутні на цьому засіданні Головного Уряду. Такий організатор повинен мати відповідну до своєї невдачної праці платню, як теж сприятливу атмосферу, коли повернеться зі своєї важкої поїздки в терені до Головної Канцелярії УНСоюзу. Інші забезпечені установи дають таким людям по три і чотири тижні відпустки на Флориді, чи в інших відповідних місцевостях. Щоб таких організаторів дістати, треба дати їм у першу чергу добру платню. Другою важливою, на його думку, причиною цього організаційного занепаду є брак інформації, як для вишколу організаторів, так і для інформації майбутніх членів про УНСоюз. Повторив свою пропозицію з попередніх років, щоб його статті на забезпеченні теми, які були друковані на протязі

декількох років у „Свободі“, видрукувати окремими брошурами.

Далі підкреслює потребу постійного вишколу секретарів і організаторів, чи то на Союзівці, чи в поодиноких місцевостях.

Порушив справу культурних видань. Колись „Свобода“ видавала так багато книжок, що її одиноким конкурентом була матірня „Прогрес“ у Львові. Тепер ця справа є цілком занедбана. Як приклад подає Бюлетень Культурної Комісії УНСоюзу з 1957 року, який відзначав багатогранну діяльність цієї Комісії. Минулорічні наради Головного Уряду були схвалені відновити Культурну Комісію. Але ця Комісія не проявила ніякої діяльності, а одною з причин є те, що її члени є віддалені від осідку Головної Канцелярії на сотні миль. В ній повинні бути люди, які могли б сходитися і робити культурну роботу. Запропонував, щоб УНСоюз давав раз у році, в місяці березні, Шевченківські нагороди, що було в дуже на часі та підбудувало б репутацію УНСоюзу. До такої комісії дораджував запросити НТШ і УВАН.

На твердження д-ра М. Куропаса, що непотрібно видавати книжки українською мовою, бо, мовляв, „хто їх читає“, заявив, що українські книжки читають ті, які ще володіють українською мовою і ті, які повертаються до української мови і будуть читати твори, написані тією мовою. На Україні майже нічого вже не друкується українською мовою і тому нашим завданням повинно бути — зберегти українську мову, мову другого по величині, найбільшого слов'янського народу.

В дальшому порушив справу видання каталогів НТШ. За 30 років НТШ, розташоване на чотирьох континентах, зареєструвало 235 видань. Це доказує, що наукові організації роблять велику роботу. На його думку, коли політика йде вперед без науки, вона має дуже крихітні ноги, а якщо наука не бере до уваги те, що діє політичний світогляд і національна ідеологія, то ця наука в час кризи наші не багато приносить користі.

На кінець заторкнув констатувати побудову дому для старших віком союзців. Завважив, що коли філадельфійський єпископ може будувати домівки для старших, коли це можуть робити поодинокі громади, то чому б цього не зробили УНСоюзу? Закінчив своє слово побажаннями, щоб ці наради принесли відповідне в тій справі рішення.

Гелен Олек попросила, щоб д-р І. Фліс висловив, чому вирінула думка зорганізування Кредитки при УНСоюзі, які були висліді опитування у „Свободі“ і які є вигляди на майбутнє для цієї Кредитки.

Порушила справу підшукування організаторів — порадила головному організаторові В. Орхівському, щоб у майбутньому, перед тим, коли зачне переговорювати з кандидатом на організатора, порозумівся з головними радними даної організації, або з головою даної Оргути, які можуть дещо сказати, про наміченого кандидата на організатора. Висловила побажання, щоб листування слати в українській і англійській мовах.

Відносно „Українського Тижневика“ висловила думку, що він є майбутністю УНСоюзу і він не повинен бути відокремлений від „Свободи“.

Роман Куропась висловив побажання, щоб цього року наради Головного Уряду накреслили тверезий і реальний план праці УНС на майбутнє. Підкреслив, що для успіху організаційна праця мусить бути ведена професійними силами. Потрібно інформативно-пропагандивні брошури. Повинен бути висланий запитник до всіх секретарів, де вони подали б, у чому лежить причина цих проблем. Дораджував приготувати пакети з інформаційними і найновішими методами продажу життєвого забезпечення, а теж інструкціями, як провадити Відділ, і це вислати всім секретарям, щоб вони знали способи живого зв'язку з їхніми членами.

Перерва — 10 хвилин

о. митрат Степан Біляк підкреслив, що на протязі свого життя він на першому місці ставив згоду, любов і мир, як у громаді церковній так і світській, і радів би, коли б ці засади були прирешені в цій великій союзній громаді-родині та щоб цими засадами кермували члени Головного Уряду. Йому прикро дивитися і слухати, коли члени Екзекутиви мусять на протязі цілого тижня вислухувати тільки критику, а не почути ніякого признання за їхню працю. У критикі треба теж брати до уваги і позитивні моменти, бо їх є багато. Кожна людина має в собі позитивні — має їх теж і Екзекутива Українського Народного Союзу. Позитивний підхід до справ допоможе вислати відповідні резолюції.

Затривувала його заввага у звіті д-ра Б. Футея, що на 455 Відділів УНС аж 118 Відділів не приєднали у звіттовому році ані одного нового члена, що виносить 25,9 відсотків недіяльних Відділів. Треба застановитися над причинами, бо на цьому УНСоюз дуже багато терпить, як фінансово так і морально.

Друга справа, яка його дуже затривувала, це дискусія тут можливістю продажу Української Будівлі. Цю справу затривували два звітові й йому було б цікаво знати, що склалося на те, що вони дійшли до такого закінчення. Українська Будівля це гордість української громади, це її неофіційна амбасада. Це є не тільки здобуток УНСоюзу, це здобуток цілої української спільноти. Попросив проф. Т. Шмагалу і д-ра М. Куропаса, щоб вони більш детально подали причини, які їх спонукали діяти до такого висновку. Коли про це почують члени, воно може негативно відбитися на УНСоюзі.

Подав свої завваги відносно написаного звіту д-ра А. Лозинського, в якому він заторкнув „Свободу“ і її політику. Стердив, що політика „Свободи“ є загальноукраїнська. Було б дуже недобре, коли б „Свобода“ виявляла тільки вузьку, партійну політику. А теж не відповідає правді, що, як стверджує у звіті д-р А. Лозинський, „Свобода“ перетворилася в орган деяких членів Екзекутиви. Критика повинна бути позитивна, а як є дотепер, то вся критика була негативна і підхід до неї був суб'єктивний.

Василь Дідюк ствердив, що 1979 рік був бурхливим роком не тільки в українській громаді, але й у цілому світі. Прийшли нові люди і дехто каже, що вони розбили українську громаду і її поділили. На його думку, вони громаду збудили зі сну.

Відносно звітів, то вони були дуже спокійні. Звіт головного передсідника підкреслює дійсний і невідрадіний стан УНСоюзу. Звіт був би добрий, коли б в його кінці частині передсідник не порушив справ, які доводять до непотрібної полеміки. Завданням УНСоюзу є працювати, а не полемізувати. На його думку, для добра УНСоюзу ця частина звіту головного передсідника не повинна бути друкована.

Підкреслив, що організаційні справи виглядають дуже невдячною — запитував, що зроблено, щоб їх поправити.

Запитався, чому 85-ліття УНСоюзу не було так гідно відсвятковане, як 10 років тому відсвятковано його 75-ліття. У „Свободі“ не було нічого про те написано. З

нагоди 85-ліття не видано ніяких відзнак, тоді, коли з нагоди 75-ліття видано золоті відзнаки.

Видання різдвяних карток було дуже невдалим потягненням, головню передачею цієї фірми нашого адресаря. Теж недобрим потягненням було відділення „Українського Тижневика“ („Вікні“) від „Свободи“. Про того роду справи може рішати тільки Конвенція. Натомість, Екзекутива може піднести передплату і повинна це робити, коли вважає за потрібне.

Справа фільмів — продукування фільмів це добра річ, але важко йому повірити, що такий фільм причиниться до піднесення авторитету УНСоюзу. Союз вже давно здобув собі авторитет працею.

Прогулянка кораблем — на його думку теж не дуже то вдала річ, бо не треба аби їхати на прогулянку, щоб здобути гроші на стипендію. Запитався, хто платитиме за оголошення, які часто появляються у „Свободі“.

Поставив питання, чи ген. Григоренко є кореспондентом „Свободи“ і чи одержує місячну платню в сумі 100 дол. Зробив заклад головному передсідникові і його заступникові д-рові М. Куропасу за те, що вони, будучи в Торонто, не контактують з ним ані телефонічно, ані особисто. Вважає, що такий контакт з ним, як головним радним, є потрібний і konieczний.

Звернувся до заступника головного передсідника д-ра М. Куропаса і ствердив, що в загальному його звіт був „сплячий“. Але найбільше його затривувала висунена ним справа продажу Української Будівлі. Запитався д-ра М. Куропаса, чим він кермувався, видвагаючи таку пропозицію. Якщо д-р М. Куропась і проф. Т. Шмагала кермувалися фінансовою статистикою, то він до певної міри погоджується з ними. Але вони мусять цю справу обгрунтувати і докладно висвітлити.

Відносно „дайрект біллінг“, то над тією справою повинні застановитися Організаційна Комісія разом з Екзекутивою і Головним Урядом і вислати відповідне рішення. В дальшому попросив д-ра М. Куропаса, щоб він, який стоїть на чолі суспільно-громадської, не-партійної організації, вважав на те, що говорить на публічних зібраннях і не входить у політиканство, як це сталося під час його побуту в Торонто на запрошення професіоналістів і бізнесменів.

Відносно канадських справ висловив побажання, щоб на засіданнях Канадського Представництва були теж присутні члени Екзекутивного Комітету. УНСоюз у Канаді треба трактувати так само, як в Америці.

Звернувся з питанням до головного секретаря В. Сохана, що діється з новими грамотами і який є стан льотерійних грамот — скільки з них залишилося і платять вкладки.

Запитався головного касира У. Дячук, які виплати склалися на суму 10,459 дол., виплачену з Фонду Нагглої Потребі і скільки коштував п. Данько УНСоюзу і що він за це зробив.

Запитався головного організатора В. Орхівського, чому українські радіо-програми користуються перестарілими радіо-ними передавачами. Стердив великий брак пропагандивного матеріалу — як українського так і в англійській мові. Теж „Трибуна УНС“ повинна появлятися систематично і помішувати статті на союзні теми.

Стердив, що з прямистю прочитав звіт о. митрата С. Біляка, з якого видно, що він цікавиться „Свободою“ і всіми подробицями праці.

Порушив справу книжки Уласа Самчука „Слідами піонерів“, про яку хотів написати рецензію, щоб у той спосіб пропагувати її продаж. Йому відмовлено висилки цієї книжки безкоштовно. Переглядаючи згадану книжку ствердив, що в ній тільки кількома словами згадано про Канаду і канадських союзників діячів-піонерів.

Відносно „Альманаху УНС“ то вважає, що в ньому порушено непотрібні питання, які там не повинні мати місця. Теж не подобалося йому розміри знімок почесних членів та місце, де їх поміщено.

Поставив питання: „Чи є свобода у „Свободі“? Закликав, щоб залишити політиканство на сторінках „Свободи“, а займатися союзними справами. Він має вистинки всіх контрверсійних статей, які появились в „Свободі“. З жалем ствердив, що „Свобода“ не помістила його статті, яку він написав як голова спілки журналістів Канади, щоб припинити непотрібну дискусію, не помістила теж його статті з нагоди 30-ї річниці трагічної смерті Тараса Чупринки, але натомість поміщено велику знімку ген. Григоренка. Можна воювати з живими, але ніхто не має права воювати з мертвими. Своє слово закінчив „де згода в родині, там мир і тишина“.

Марія Душник, яка проводила сесію, попросила до слова головного передсідника.

Головний передсідник д-р Іван Фліс згадав кількома словами про Асоціацію Сеньйорів Українського Народного Союзу і про те, що для тих сеньйорів, які вже довгі роки належать до УНСоюзу, треба щось зробити. Представив присутнім голову Асоціації Миколу Аврамчука і члена Управи інж. Омеляна Смішкевича. Присутні привітали їх оплесками. Головний передсідник попросив до слова М. Аврамчука.

Микола Аврамчук повідомив, що за кілька днів зачнетесь тут, на Союзівці, шостий З'їзд Сеньйорів Українського Народного Союзу. Учасники З'їзду хотіли б почути, які висновок конкретні ухвали відносно побудови дому для старших. З огляду на це, він, як голова цього товариства, звернувся до членів Головного Уряду з проханням, щоб вони вислали такі рішення, які були б на користь і потребу українських сеньйорів, а при тому побажав присутнім успішних нарад.

Інж. Омелян Смішкевич сказав, що по фаху він є будівельним інженером. В Управі Товариства є вже три роки. Ввійшов туди з метою допомогти в будові дому. Звернувся до членів Головного Уряду з проханням взяти до уваги справу побудови дому для старших віком і вислати в тому напрямі відповідне і ясне рішення. Сеньйори УНСоюзу вже декілька років чекають на позитивне пологдження цієї справи — вона є дуже актуальною і на часі. Даліше відтягання принесе шкоду всім, які є зацікавлені цим домом.

Інж. Степан Куропась подав інформації відносно бенкету, який, згідно з традицією, відбудеться в четвер, 15-го травня ц.р. Вступ на бенкет виносить 15 дол. Котейл відбудеться о год. 7-їй вечора, а вечора о год. 8-їй.

Головний передсідник подякував представникам сеньйорів, М. Аврамчукові і інж. О. Смішкевичеві за їхні виступи і теплі слова. Запевнив, їх, що одною з точок нарад Головного Уряду буде справа побудови дому для сеньйорів.

Перерва на обід

ПОПОЛУДНЕВА СЕСІЯ год. 2.00

Головний передсідник д-р І. Фліс відкрив пополудневу сесію і попросив до її ведення головного директора для Канади сенатора Павла Юзика.

Сен. Павло Юзик подякував головному передсідникові за те, що має честь вести нарадами. Стердив, що його попередника, М. Душник, проводила нарадами вміло і в конструктивному дусі. Висловив надію, що критика наступних дискусій буде конструктивна і що вони, крім негативів знайдуть і підкреслять позитивні пророблені праці. До слова попросив головного радного Івана Олександровського.

Іван Олександровський заявив, що він вже є понад 20 років членом Головного Уряду УНСоюзу, а понад 27 років організує членів до УНС. Брав участь в багатьох нарадах, але таких, як ці наради, він собі не пригадує. Не до подумання, щоб на того роду запити і на тому рівні критику дозволить був покійний головний передсідник бл. п. Дмитро Галич. Така критика є шкідлива і того роду виступи повинні бути заборонені. Більше уваги повинно бути присвячено організаційним справам, щоб оздоровити нашу організацію. Завдяки праці організатора Округу Степана Гавриша та поодиноким секретарів Округу Філадельфійська Округа взяла перше місце в цілому УНСоюзі, до чого і він особисто причинився. Ця Округа прислала 453 нових членів на загальну суму 1,111,000 дол. забезпечення. В червні 1979 р. Округа відбула дуже успішний День УНСоюзу, у вересні того ж року бенкет для шанувальників УНСоюзу Івана Данківського, та в жовтні, 1979 р. успішні організаційні збори Округу. В березні 1980 р. Округа відбула свої Річні Збори. Вірив, як і багато інших, що коли Філадельфійська Округа зійдеться до праці і буде мати успіхи, то це буде поштовхом для інших Округів і вони підуть її слідами. На жаль, так не сталося. Ще раз повторив своє твердження, що того роду критика, яка має місце на тих нарадах, не будучи, але розбиває. Запитався, хто має авторитет, щоб не допустити до того роду критики — чи може Контрольна Комісія?

Д-р Богдан Футей ствердив, що його передбесідник спізнився зі звітом, бо додаткові звітування вже відбулися в понеділок, а писані звіти треба було віддати ще перед нарадами. Відносно організаційних справ то вони будуть порушені на засіданні Організаційної Комісії, яка буде звітувати. Відносно позитивів, то сам факт існування УНСоюзу є позитивним явищем і не тільки для союзців, але теж для цілої української громади. Коли ж застановляється над поодинокими ділянками, такими як організаційна, фінансова, чи преси і видавництва („Свобода“), то в тих ділянках позитивів багато не було. Щоб запобігти певним непотрібним речам та мотти їх направили, треба критику і то позитивну. Він задав цілий ряд питань до звіту головного передсідника, а то: хто є відповідальний за „Свободу“, коли немає головного редактора; хто відповідає і буде відповідати за політику „Свободи“, за статті, які появляються на її сторінках. Чи матеріали, які появились в „Альманаху“, зокрема статті, що відносилися до Валентина Мороза, вийдуть на добро УНСоюзу. Засадно УНСоюзу повинно бути, щоб робити тільки те, що приносить добро для організації. В дальшому попросив висвітлити, чому на бенкеті в пошану проф. Л. Добрянського з нагоди 30-ліття його головування в УККА, на якому був присутній тодішній головний редактор „Свободи“, щоденник заступав інший редактор. На його думку, це було пониженням престижу „Свободи“, як теж і головного редактора. Це могло бути одною з причин, чому б. головний редактор відійшов від „Свободи“. Йому замало приписувалося такої уваги, яка належить головному редакторові. Висловив свою заввагу до статтей, які часом надсилають головні урядовці про їхні досягнення в громаді. „Свобода“ поміщує такі статті, не перевірявши перед тим справи. Наприклад навіть статтю, яка появилася в „Українському Тижневіку“ про те, що заступник головного передсідника дістав нагороду від життєвої асоціації. Такі самі нагороди одержав тоді ще двоє інших українців, але їхні прізвища не згадано в тій статті. Такі справи дуже негативно відбиваються на організаційній діяльності УНСоюзу. Запитався, яка є ціна винайму за одну квадратну стопу 10-го поверху в Українській Будівлі.

Відносно фінансових справ, то важним є виготовити відповідний фінансовий план, т. зв. фінансову політику. На його думку, замало було зроблено в справі придбання позичок від членів на боргові зобов'язання. Теж УНСоюз був би фінансово вищий за багато країн, коли б був підніс відсотки боргових зобов'язань на 1, чи 2 відсотки, чим затягати високовідсоткову позичку в американських комерційних банках. Треба було повести відповідну кампанію серед членів і вони напевно були б відгукувалися.

Щодо завваг д-ра М. Куропаса, то йому дивно, чому д-р М. Куропась говорив про зовсім інші справи, як ті, які він порушував на засіданнях Екзекутивного Комітету, як наприклад, видання окремої книжки про українців в американській політиці і був зобов'язався зредувати до неї статті. Д-р Б. Футей підкреслив, що в засіданнях Екзекутивного Комітету він брав участь з дорадчим голосом.

Порушив справу писаного українського слова і підкреслив, що тепер, коли в Америці і Канаді є зворот до пізнання свого походження, занехати українську видавничу діяльність було б великим гріхом.

Висловив побажання, подібно, як один з його передбесідників, щоб члени Головного Уряду, де б вони не були і де б вони не виступали, поводитися гідно — так, як цього вимагає їхній уряд. Запитався д-ра М. Куропаса, яка була причина непорозуміння між ним, а панною Анею Дидик минулого року на Союзівці.

Запитався головного передсідника, яку пропозицію має Екзекутива відносно продажу старого будинку УНС — які є її конкретні рекомендації в тій справі.

На кінець підкреслив, що багато часу в дискусії було присвячено українському національному питанню. В минулих роках тієї справи ніхто не порушував, бо не було проблем, які давали б притоку до дискусії. Колись УНСоюз стояв на передових позиціях, був бастіоном української справи, української національної рачі. За останній рік, на його думку, УНСоюз вже не є тією передовою установою, яка може давати поради українській громаді. УНСоюз перейшов у дефензиву, яка проявля-

ється на сторінках нашої преси і викликає непотрібні конфлікти. Полеміка на сторінках „Свободи“ причинилася до зневіри громади і в такій атмосфері організування членів є важке і не приносить успіху.

Геновефа Жеребняк поставила запит відносно посмертних згадок у „Свободі“. На її думку, цим справам присвячується забагато місця. Вона розуміє, що родина померлого цього вимагає, але треба застановитися, яку користь це приносить організації. Це місце можна б використати для відділових справ.

Даліше, вона запиталася, коли запропонована Культурна Фондация буде встановлена, який буде засяг її діяння і до якого ступеня вона зможе допомагати нашим братам українцям на рідних землях.

Мігр Іван Геврик звернувся зі запитом до Екзекутиви, чим вона кермувалася, коли робила пляни про виплачування вкладок прямо до Головної Канцелярії (дайрект біллінг). На його думку, якщо б УНСоюз це впровадив, то поніс би колосальні втрати в членстві, думає, що около 50 відсотків членства. З практик знає, бо він, як секретар Відділу, покривав вкладки за своїх членів, а опісля він них ці вкладки збирає.

Відносно справ організаторів, то він особисто є за організаціями, але за такими, які себе самі оплачували б, так як наприклад Степан Гавриш, старший обласний організатор УНС. Підкреслив, що він був одним із тих, які були проти прийняття на працю Василя Данька. Вважає, що на майбутнє УНС мусить таких організаторів вистерігати.

В дальшому сказав, що деякі члени Головного Уряду пишуть у своїх звітах, що вони не мали доручень від Екзекутиви. Після статуту і правилника Окружних Комітетів, головні урядовці, які є часто урядовцями Відділів, є автоматично членами Управ Окружних Комітетів і це саме вже надає їм багато прав і обов'язків. Вони повинні не тільки репрезентувати УНСоюз, але теж допомагати йому в організуванні членів.

Запитався Євгена Репету, який був членом Спеціальної Організаційної Комісії та був раніше обласним організатором, а тепер є головним радним, скільки він прислав членів для УНСоюзу у звіттовому році. Він, шоправда, дає поради, які часом є добрі, але поради без діл нічого не варті.

Відносно звіту д-ра А. Лозинського, який подав, що УНСоюз, чи радше „Свобода“ почали „нову політику“, чи інший курс, сказав, що на його думку цілий звіт д-ра А. Лозинського є власне політикою. Такий звіт надавався б радше до УККА, але в ніякому разі до УНСоюзу. Д-р А. Лозинський хотів би, щоб „Свобода“ відзеркалювала погляди Визвольного Фронту. Але тоді прийшлося б злізкувати „Гомін України“ і його близькі приятелі з Канади ред. Василь Дідюк і д-р Стебельський втратили б свою працю. Тому „Гомін України“ повинен залишитися „Гомоном України“, а „Свобода“ надалі „Свободою“. Сказав, що у звіті д-ра А. Лозинського є багато завваг до головного передсідника за те, що він очолює комітет для шанування 80-річчя д-ра Володимира Кубійовича. На його думку, це справа похвальна. У Вінніпегу був такий громадський комітет, в якому був теж провідний член Визвольного Фронту, голова відділу АБН о. митрат Семен Іжик. У цьому комітеті був теж і мігр І. Геврик. Але вважає, що д-р І. Фліс, який є спільником д-ра А. Лозинського, сам відповість на ці закиди і йому не потрібно оборонятися.

В дальшому сказав, що багато говориться про те, що УНСоюз тратить членів через свою політику і політику д-ра І. Фліса. На його думку, УНСоюз тратив би членів також і тоді, коли б передсідником був даліше Йосип Лисогір, чи хтось інший.

Попросив, щоб хтось із Екзекутиви з'ясував конкретні пляни, як розбудовувати УНСоюз у майбутньому, бо дотепер ще ніхто не говорив про те, як можна поліпшити організаційну працю.

На твердження голови Контрольної Комісії д-ра Б. Футея, що УНСоюз вже не є тим, чим був давніше, він заявив, що УНСоюз є даліше тим, чим він був, тобто докладно таким, яким створили його наші піонери.

Д-р Анна Чопик звернулася зі запитом до головного передсідника, чому він не згадав у своєму звіті про сеньйорів УНСоюзу, хотів сеньйори мають багато часу і читають кожний рядок у „Свободі“. Вони матимуть жаль до головного передсідника, що у його звіті не було ніякої згадки про них. Порушила справу „дайрект біллінг“. З досвіду інших братських організацій знає, що з цією справою треба бути дуже обережним і добре перевірити грунт поки на це перейдеться. Запиталася головного касира Уляни Дячук, чому зменшився Стипендіний Фонд ім. Осипа Волка і попросила дати докладніші пояснення про цей Фонд.

Євген Репета на вступі заявив, що говоритиме про організаційні і фінансові справи.

Організаційні справи: У 1979 р. УНСоюз здобув 50% того числа членів, яке був здобув у 1970 році. Пересічна сума річного забезпечення за час від 1970 р. до 1977 р. виносилася 9,071,000 дол., а вже у 1979 р. виносилася 7,316,000 дол., отож УНСоюз одержав тільки 80 відсотків суми забезпечення, яку одержував на протязі 7 років, тобто від 1970 до 1977 р. В тому часі, самозрозуміло, зібрано теж менше вкладок. На його думку, причиною того є, що не робиться ніяких заходів, щоб поправити організаційну діяльність. Вимагається від секретарів, більшість з яких є вже в похилому віці, праці, яка для них не під силу. Це є доказом невластивого підходу до справи і до роз'яснень цієї проблеми. Завважив, що дуже добре сталося, що Екзекутива запросила на наради Головного Уряду експерта в цих справах п. Балу. Треба, щоб усі ставили йому питання і врешті дійшли до кореня лиха. Секретарі зробили дуже багато для УНСоюзу, але вимоги теперішнього часу є цілком інші і вони, помімо їхньої найкращої волі, не можуть нічого зробити. УНСоюз має добрий продукт до продажу, тобто добрі роди забезпечення, але не має добрих продавців. Ще є люди, яким можна б це забезпечення продавати, тільки треба знайти добрих продавців. На його думку, розв'язка лежить тільки у професійному веденні праці. Щоб завести таку професійність, треба вкласти в це поважну суму грошей, а теж і праці. З цим є теж пов'язана справа „дайрект біллінг“, яку він повністю підтримує. Якщо членом Головного Уряду є дорогий УНСоюз, вони мусять стати вище своїх особистих справ і робити та схвалювати те, що є корисне для УНСоюзу. Теж звернув увагу на те, що вік членів збільшується, а причиною того є старші секретарі, які приєднують членів свого віку. Професійні організатори, які мають відповідний вишкіл, приєднують молодих людей.

Фінансові справи: Підкреслив, що над цією діяльністю треба поважно застановитися. Доходівність з майна УНСоюзу є мала, всього 5,4%, коли в 1977 році доходівність виносилася 5,22% — отже дуже мало збільшилася. Правдоподібно причиною цього є інвестиція 8,000,000 дол.

в будинок. До справи продажу будинку треба підходити без емоцій. Панове д-р Куропас і проф. Шмагала повинні подати аргументи, чому вони думають, що краще було б будинок продати. Над цією справою треба поважно і серйозно застановитися.

В наступному він сказав, що прихилився до вже давнішої висуненої думки, щоб зменшити площу, яку займає УНСОЮЗ і „Свобода“ під бонди. Можна б зліквідувати поверх, який займає УНСОЮЗ і його винаймти, а УНСОЮЗ і „Свободу“ примістити на двох поверхах. Над цією справою треба теж поважно застановитися, а годі перевести це в діло. При цьому доряджував, щоб Екзекутивна найняла відповідну фірму, або фінансового консультанта, який переглянув би фінанси УНСОЮЗу і порадив, як найкраще їх вживати. Підкреслив, що дуже раді рішенням Екзекутиви створити Культурну Фундацію. Це річ необхідна, яка дуже піднесе престиж УНСОЮЗу.

Інж. Мирослав Кальба на вступі зазначив, що більшість справ уже порушили його передбесідники. Зазначив, що його заболіла кінцева заввага у звіті головного передбесідника, а саме, що в минулому члени Головного Уряду використовували форум річних нарад виключно на критику членів Екзекутивного Комітету. Він не погоджується з того роду твердженням, що й інші члени теж з цим не погоджуються. Здорово критика є потрібна, а промовчування певних справ ніколи не поправити стану організації. Попросив, щоб головний передбесідник усунув згадані рядки зі свого звіту. Ствердив, що доплив нових членів до УНСОЮЗу є малий, прямо застрашуючий. Порушив справу святкових карток. На його думку, УНСОЮЗ стоїть добре фінансово і не треба сходити йому з утертого шляху і розминати з його цілями на те, щоб заробити кілька тисяч доларів. Роблення майна не є ціллю УНСОЮЗу. В терені є дуже негативна критика на ці картки. Не була б вона така гостра, коли б це були праці українських мистців. З приводу цих карток УНСОЮЗ поніс велику моральну втрату. При цьому він передав головному передбесідникові пачку згаданих карток, які він був одержав поштою.

Відносно репрезентації, то, на його думку, вона повинна бути поміною в організації справах. Коли головний урядовець їде до якоїсь місцевості, щоб там репрезентувати УНСОЮЗ, то після відбуття нарад, він повинен залишитися в даній місцевості ще на один-два дні, щоб зробити для УНСОЮЗу певну роботу, чи навіть організувати декілька членів.

В наступному висловив думку, що Екзекутивна не мала права на власну руку відокремлювати „Українського Тижневика“ від „Свободи“ і встановлювати для членів ціни за нього. Ця справа належить до рішення Конвенції.

Порушив справу головного редактора — чому він не брав участі в засіданнях Екзекутиви. Такі і подібні питання ставили йому знайомі скрізь, де він бував. В „Альманаху“ були заторкнені справи, які не повинні були мати там місця. Поміщення там тих справ не приносить користі УНСОЮЗОВІ. Між іншим, поміщення знимки президії Кремля і підпис під нею, викликає обурення в деяких його знайомих. Підкреслив, що „Свобода“ не є ділянка політики. Вона повинна формувати думку нашої еміграції, її підбудовувати, а не піддержувати ідей певних людей, в тому випадку ідей деяких дисидентів, які не йдуть в парі з ідеями наших національних прав, за які ми всі повинні боротися.

Відносно виготовлення фільмів, що запропонувала Екзекутивна, висловив думку, що фільми є добра річ, але коли б це мало бути повторенням того, що давніше були зробили В. Авраменко і Я. Кулинич, то чи не краще було б зробити з тих фільмів монтаж.

Зазначив, що організаційні справи є дуже важливі і не можна мимо них проходити і не застановлятися над їхньою суттю. На підставі поданої статистики, втрати в членах є дуже великі і як так далі піде, то за приблизно 25 років УНСОЮЗ залишиться з мільйонами, але без членів. Заторкнув справу В. Данька, що на його думку було невідомим експериментом. Підкреслив вклад праці старшого обласного організатора Степана Гавриша в розвиток Пенсильвейнських Округів. Завдяки його праці ці Округи дали одну третину всіх нових членів, які приєднано до УНС. Брак обласних організаторів є причиною цього занепаду. Потреба курсів для секретарів є конечна. Підкреслив, що чужі люди не-українці, які є неприємні до УНСОЮЗу, не розв'яжуть його проблем. Висловив сумнів відносно існування цього Відділу, який заснував п. Данько, з огляду на чужі прізвища членів, яких він приєднав до того Відділу. З прикритістю ствердив, що свого часу він мав можливість заснувати молодечий Відділ у Фініксі, Арізоні, але не дістав дозволу туди поїхати і тому Відділ не постав, що принесло шкоду УНС. Він мав теж можливість організувати членів в інших місцевостях, але не дістав дозволу туди поїхати і з цих можливостей нічого не вийшло. Брак живого контакту з секретарями Відділів є причиною організаційних невдач.

Заторкнув справу продажу дому УНС. Вияснив, що він не був проти побудови дому УНС, як це ствердив д-р М. Куропас, але він був проти тих коштів, які перейшли схвалену Конвенцією суму грошей, призначених на побудову дому і тому голосував проти рішення побудови дому УНС. Та з огляду на те, що побудова дому пройшла з такими труднощами, цей дім повинен бути всім союзникам дорогий. Не вільно навіть допустити думки, щоб його продати.

В наступному, він сказав, що УНСОЮЗ своїми українськими виданнями повинен допомагати молодим людям українського походження віднайти себе (своє походження). Запитався, чому УНСОЮЗ не дав оголошення до програмки філадельфійського хору „Прометей“, який виїхав на турне по Європі. Ствердив, що це було невдалим потягненням. На закінчення, звернувся до присутніх, щоб допомогли УНСОЮЗОВІ задержати його національне обличчя, а теж, щоб вони мали живий зв'язок з поодинокими Відділами УНСОЮЗу.

Перерва до год. 4-ої по пол.

ПОПОЛДНЕВА СЕСІЯ
год. 4.00 по пол.

ПРОДОВЖЕННЯ ДИСКУСІЇ НАД ЗВІТАМИ

Сесію проводить далі сен. Павло Юзик. До слова він попросив бувшого головного передбесідника УНС. Йосипа Лисогору.

Йосип Лисогір на самому вступі зазначив, що УНСОЮЗ, під організаційним оглядом, знаходиться в дуже серйозній ситуації. Втрачає членів за останні два роки є дуже великі — 30 відсотків 10-літньої втрати членів. На його думку, це рівняється з кризою. Цю кризу передбачував теперішній головний передбесідник ще в 1978 р., будучи тоді заступником головного передбесідника. Помімо того, йому й іншим

членам Екзекутивного Комітету не вдалося здержати спадку членів. На його думку, деякі члени Екзекутивного Комітету не є добре обізнані з організаційними справами, з родами грамот, які має УНСОЮЗ на продаж і т. п. і тому вони не повинні бути дорадниками в тих справах.

Порушив справу будинку УНСОЮЗу, а радше суму 8,000,000 дол., яка є інвестована в будинок. Сказав, що головний передбесідник порушив був справу у своєму звіті, як теж і його передбесідник С. Репета, які твердили, що УНСОЮЗ мав би вищі доходи з цієї суми, коли б був інвестував її в бонди. Він погодився б з їхнім твердженням тоді, коли б УНСОЮЗ мав би гроші тепер і їх інвестував, але коли б він був інвестував їх в бонди у тому часі, коли будували будинок, себто в 1974 році, то ті бонди мають тепер вартість всього 55 відсотків і на них УНСОЮЗ був би поніс втрату. Після його обчислень, УНС має 8 відсотків доходу з інвестованої в будинок суми 8,000,000 дол. На його думку, будинок є символом нашої сили, а крім того фінансово він є корисний і його не треба продавати. Не погоджувався з думкою заступника головного передбесідника д-ра М. Куропаса, щоб гроші з продажу будинку зужити на купно Союзівок у різних частинах Америки, бо того роду бізнес не приносить фінансового доходу тому, що УНСОЮЗ не може гостям рахувати тих цін, що рахують подібні американські підприємства.

Похвалив ідею запрошення Джеймса Балу на ці наради. Він знає Дж. Балу вже довгі роки, як знавця забезпеченого діла і добре буде, коли він висловить свої думки, як піднести організаційні здобутки УНСОЮЗу.

Відносно Спеціальної Організаційної Комісії, яку створено, щоб поправити організаційну працю, він сказав, що від самого початку він не сподівався позитивних вислідів.

Щодо прогулянки кораблем по морі висловився, що то є добра думка, але це не розв'яже проблеми придбання нових членів, а теж не вірить, що сподіваний прихід з цієї прогулянки покrije кошти її оголошень, які так часто появлялися на сторінках „Свободи“ і „Українського Тижневика“.

В справі різдвяних карток сказав, що ця справа не є новою для нього. Фірма, з якою зв'язався УНСОЮЗ, перемовинувала з ним у тій справі на протязі трьох років, але він вважав, що такі картки повинні бути в першій мірі в українській мові, а теж він вважав, що УНСОЮЗ не повинен конкурувати в тій ділянці з церквами, Пластом і іншими організаціями, які хочуть в той спосіб заробити трохи грошей.

Попросив вияснення у головного передбесідника відносно суми, яку він подав, що одержано з розпродажу „Альманаху“. На його думку, ця сума охоплює продаж „Альманаху“ за 1979 і 1980 роки.

Відносно пропозиції піднесення передплат за „Свободу“ для членів висловив думку, що цього не можна зробити в ніякому разі. „Свобода“ як така не тільки є пропагандою для УНСОЮЗу, але вона ширить інформацію про українську справу взагалі. Рішення Екзекутиви, щоб за „Вікні“ члени платили 5.00 дол., а не-члени 8.00 дол. було, на його думку, фатальним потягненням. Це не розв'яже фінансової проблеми видавання щоденника і „Вікні“, кошти яких є дуже високі в порівнянні з видаваннями інших газет, але треба старатися саме ці кошти зменшити.

Порушив справу затруднення Василя Данька. Ідея була добра, бо УНСОЮЗ мусить послуговуватися професійними людьми, але підписання з ним контракту на шість років було нерозважним кроком. Злий досвід з В. Даньком не повинен зразити Екзекутиви і вона мусить далі розглядатися за спеціалістами в продажі забезпечення, але таких людей треба затруднювати на пробний час.

Попросив подати кошти культурних курсів на Союзівці. Попросив вияснити, чи ціна винаймає 9.25 дол. за квадратну стопу включає теж чищення, а теж, чи процес винаймає 10-го і 13-го поверхів вже закінчений. Відносно боргових зобов'язань, то, на його думку, не треба було зразу віддавати людям гроші, коли вони цього зажадали, але треба було старатися їх переконати, щоб гроші залишили в УНСОЮЗі.

Попросив д-ра М. Куропаса, щоб докладніше подав свою теорію продажу Української Будівлі.

Запитався сен. П. Юзика, як він дійшов до того, що УНСОЮЗ має 10 мільйонів доларів інвестованих в Канаді. Звернувся до головного секретаря В. Сохана, який має нагляд над поштою, з питанням, чому приватні листи, які ще далі приходять на адресу УНСОЮЗу, відкривається, а щойно тоді пересилається до нього.

Анна Гарас на вступі заявила, що її передбесідники вчирпали майже всі питання, які вона хотіла порушити. Залишилося їй ще декілька, а то, чому не поміщено у „Свободі“ допису про зустріч Валентина Мороза з сенатором Ріттером. Цей допис вона сама переслала до „Свободи“. В тій справі вона мала багато запитів від членів УНСОЮЗу з її околиці.

Вона запиталася, чому не повідомлено Й. Лисогору, що Округа Лігав Велі запросила його на головного промовця з нагоди святкування там 85-ліття УНСОЮЗу. В тій справі вона була написала листа до Екзекутиви, якого підписали всі члени Управи Округу. В наступному подала, що її, як головну радню, обиджено під час святкування 85-ліття УНСОЮЗу в Лейквуді і вона мусіла зійти зі сцени.

Попросила В. Сохана, щоб подав, де відбулися секретарські курси, про які він згадує у своєму звіті, бо про це вона не читала нічого в „Свободі“.

Хотіла знати, чи зроблено щось з нагоди Міжнародного Року Дитини, щоб у той спосіб мати доступ до українських дітей.

Порушила справу винагороди Округ за здобутих членів. Твердила, що на попередніх нарадах Головного Уряду Організаційна Комісія подала була пропозицію, яку Головний Уряд прийняв і затвердив, щоб Округним Комітетам виплатити по одному доларові за кожного нового члена, приєднаного в минулому році. А теж запиталася, чому представник Екзекутиви, який взяв участь в Річних Загальних Зборах Округу, не приніс на збори належного Округу бонусу.

Звернулася до головного радного, інж. А. Дорошенка з проханням, щоб він відкинув зі свого звіту 10-ту точку.

Текля Мороз порушила справу „директ білінг“. Вона була членом Спеціальної Організаційної Комісії, де ш справи обговорювано і вона здала собі справу з того, що це не скоро перейде в життя, але дораджує це зачати робити з неактивними Відділами.

Підкреслила, що найважливішим департаментом в УНСОЮЗі є організаційний. На її думку, продуктивних секретарів треба відзначати і з огляду на це запропонувала, щоб тим секретарям, які віддано працюють для УНСОЮЗу, після чотирьох років такої праці дати один тиждень безплатного побуту на Союзівці. В такому випадку треба брати до уваги не тільки число членів, але теж і суму забезпечення.

Відносно справи передплати „Свободи“ внесла пропозицію, щоб н-членам піднести передплату до 45.00 дол. річно. „Українського Тижневика“ не відділювати від

„Свободи“, а теж не давати „Свободи“ тим членам, які є забезпечені тільки грамотою АДД (акцидентною).

На її думку, „Союзівка“, яка є дуже популярна в Канаді, зокрема в Монреалі, та де приїжджають сотні гостей з різних частин Америки і Канади, повинна давати УНСОЮЗОВІ принаймні 100 членів річно.

Підкреслила потребу союзного патріотизму — нехай кожний головний урядовець, поки виїде з цих нарад, застановиться і скаже, що він зробив для розбудови УНСОЮЗу.

Вона теж звернулася до інж. А. Дорошенка з проханням, щоб він вичеркнув 10-ту точку свого написаного звіту. Попросила присутніх, щоб вони більше часу і енергії присвячували союзним справам, чим на поборовання політичних поглядів один одного.

Проф. Іван Телюк на вступі зазначив, що має на меті застановитися над напрямними УНСОЮЗу, як економічно-суспільної одиниці. Чим більше часу й уваги присвячується нашій організації, тим краще вона буде розвиватися. Завданням таких установ, як УНСОЮЗ, є надавати тон українській громаді і її обслуговувати в тих ділянках, в яких інші установи не можуть цього зробити. УНСОЮЗ виконує ці функції на протязі 85 років. Останніми часами УНСОЮЗ почав займатися такими справами, до яких ніколи не був покликаний. Треба б проаналізувати діяльність УНСОЮЗу і застановитися, в яких ділянках він повинен розвивати працю, а в яких ліквідувати. Підкреслив, що завважується, що твориться конкуренція в праці між Союзами й Українським Конгресовим Комітетом. Завдання Союзів і УККА є різні і вони не повинні зі собою змагатися. Натомість, українські братські Союзи повинні відбудувати спільні з'їзди, робити спільні вишкільні курси, бо вони мають зі собою багато спільного.

Завважив, що вже так довго, як довго він є в УНСОЮЗі, звертав увагу на те, що треба підшукати людину, яка факхово виконувала б функції публічних зв'язків для УНСОЮЗу.

Ствердив, що багато справ, які дотепер дискутовано, були вже обговорені на засіданнях Спеціальної Організаційної Комісії. Треба б розділити функції на такі, які повинні б виконувати Округи, і такі, які залишилися би при Централі УНСОЮЗу. Ніколи до цього часу не переведено аналізи поодиноких починів — який був кошт кожного з них і яка прибила з цього користь.

На кінець закликав усіх до співпраці, щоб таким чином причинитися до піднесення доброго імені УНСОЮЗу.

Д-р Богдан Гнатюк підкреслив, що з увагою прислуховувався до дискусії, як теж докладно прочитав усі написані звіти, в яких, до речі, було багато суб'єктивної настанови, і його занепокоїло те, що приїждіє на останній рік з підкресленням, що УНСОЮЗ котиться у пропасть. Зазначив, що коли кожний з головних радних погодився, щоб його вибрати на цей пост і присягав вірність установі, повинен мати позитивну настанову до тієї установи і допомагати в її розбудові. Організаційні проблеми, тобто невдачі в здобуванні членів, мають всі братські союзи. Він сам працює у Відділі та в Окрузі і знає, як важко є здобути членів.

Підкреслив, що в деяких звітах є речі, які треба б конче усунути і не подавати до загального відома. Звернувши увагу, що звітування членів Головного Уряду повинно охоплювати позитивну критику праці членів Екзекутиви. Така критика допомагатиме в рості УНС, а не перешкоджатиме.

Відносно „Свободи“ і „Вікні“, а зокрема відносно видавництва, то підкреслив, що ця ділянка потребує реорганізації.

Заторкнув справу відношення УНСОЮЗу до УККА, як теж, яке є місце УНСОЮЗу в українській громаді на терені Америки і ствердив, що УНСОЮЗ є на першому місці в системі УККА. Представник УНСОЮЗу на протязі одного року є ексекутивним заступником голови УККА. Він також є членом Президії СКВУ. УНСОЮЗ має пресу, яка формує українську думку. На цих нарадах працюватимуть різні комісії, які повинні розглянути поодинокі проблеми нашої установи і дати напрямні Екзекутиві для їх зреалізування.

Проф. Тарас Шмагала заявив, що радо вияснить свою настанову відносно продажу дому УНС. Він чекатиме на питання в тій справі, на які радо відповість.

Богдан Зорич попросив, щоб головний радний В. Ділюк вияснив деякі точки свого звіту, а саме, що Канадська Канцелярія є відкрита і закрита, що вона не має жадного зв'язку з членством і громадою, а теж, що В. Ділюк є обтяжений кореспонденцією з цілою Канадою, бо цього не робить Канадська Канцелярія. Заявив, що Канадська Канцелярія є відкрита, що туди заходять члени і що він полагодує всі справи, які є зв'язані з УНСОЮЗОМ у Канаді.

Дав признання С. Репеті за його дуже влучні завваги відносно організаційних справ.

Інж. Степан Куропас підкреслив, що звіти головних урядовців треба читати. Зі звітів деяких членів Екзекутиви, на пр. головного касира Уляни Дячук, виразно видно, що будівля УНСОЮЗу фінансово не виплачується. Теж не може погодитися з твердженням деяких головних урядовців, що Союз паде — Союз, як слушно сказав мгр І. Геврик, був, є і буде.

Звернувся до всіх тих, котрі пророкують упадок УНСОЮЗу, щоб вони подали причини, які спонукують їх до такого твердження, бо тоді можна буде тому запобігти.

Похвалив д-ра А. Лозинського за його відвагу сказати те, що він сказав. Але він теж не подав причин цього занепаду і не порадив, як можна тому зарадити.

В наступному сказав, що деякі з його передбесідників дораджували, щоб УНСОЮЗ перейшов на „директ білінг“, бо це, на їхню думку, допомогло б вдержати членство у Відділах. Головна Канцелярія мала б безпосередній контакт із членами. Підкреслив, що він погоджується з тою пропозицією, бо контакт із членами є потрібний.

Порушив справу побудови дому для старших віком союзівців — що справу треба довести до кінця і такий дім придбати.

Ствердив, що в минулому році „Свобода“ не служила союзівцям — не поміщувало статей, які члени надсилали.

Подав свої критичні завваги до звітів головних урядовців, бо звіти повинні відзеркалювати їхню позитивну настанову до організації. Підкреслив потребу двомовного ведення УНСОЮЗу, головню листування.

Відносно твердження Й. Лисогору, що коли б УНСОЮЗ був ульковував вісім мільйонів доларів в бонди, замість в будинок, то був би страшний на тому, інж. С. Куропас сказав, що УНСОЮЗ не потребував льковувати гроші в бонди. В тому часі була нагода купити біля Чикаго 400 акрів землі враз із забудованням її озером за пів мільйона доларів. Союз цього не купив, а за два роки продано що

посілість за три мільйони доларів. Щоб заробити, не мусить купувати бонди.

На кінець підкреслив, що члени Головного Уряду повинні бути патріотами своєї установи і всі як один стояти за нею і її президентом.

Іван Іванчук на вступі заявив, що він є членом УНСОЮЗу вже 53 роки. Поставив питання, яка користь була б для УНСОЮЗу, коли б його перебрав одне середовище, яке вже деякий час робить намагання в тому напрямі.

Він повністю погоджується з ідеєю „директ білінг“, хотів знає, що багато секретарів, головню тих, які мають великі Відділи, будуть протестувати. Але вважає, що само впровадження цієї системи не розв'яже проблеми. Треба повести добре зорганізовану кампанію приєднання членства, а теж треба влаштовувати такі імпрези, які притягали б людей, а тим самим популяризували б УНСОЮЗ.

Повністю підтримав свого передбесідника інж. С. Куропаса відносно потреби побудови дому для старших віком союзівців.

Відносно будівлі УНСОЮЗу висловив погляд, що вартість того будинку під цю пору вносить понад 20 мільйонів доларів і тому не можна говорити, що УНСОЮЗ на ньому втратив.

Дораджував, щоб головні урядовці завжди мали на увазі добро УНСОЮЗу, а не свої партійні інтереси, бо УНСОЮЗ повинен служити цілій українській громаді ще довгі роки.

Марія Душник висловила свої завваги відносно деяких звітів членів Головного Уряду. На її думку, деяких уступів з тих звітів не можна давати до публічного відома. Того роду критика може бути висловлена тільки в закритому крузі людей, причислених до даних справ, а не може бути поширена на загаль читачів.

Уляна Дячук подала свої завваги відносно звіту сен. П. Юзика, в якому він подав, що УНСОЮЗ є зареєстрований в Канаді як чужинська організація. Зазначила, що в Америці, в усіх стейтах, за виїмком, Нью Джерсі, УНСОЮЗ називають чужинською (фореїн) організацією.

Ствердила, що майно УНСОЮЗу в Канаді вносить 5,969,616 дол., а не як сен. П. Юзик подав у звіті 10,400,000 дол. Теж підчеркнула, що все канадське майно УНСОЮЗу залишається в Канаді, а не, як ствердив сенатор, що більшість надвишки майна їде до Головної Канцелярії УНСОЮЗу, та що з цієї надвишки користають виключно американські члени, а не канадські. Готівка є улькована в канадських банках, бонди є ульковані в канадських державних бондах, моргеджі видається на канадські реальності, позички видається на підклад грамот канадських членів. Отже ціле майно є в Канаді і з нього користають виключно канадські члени.

ТРЕТІЙ ДЕНЬ НАРАД

(Середа, 14-го травня 1980 р.)

РАННЯ СЕСІЯ
год. 10.00 рано

ВІДПОВІДІ НА ДИСКУСІЮ НАД ЗВІТАМИ

Наради відкрив головний передбесідник д-р І. Фліс і подав, що тепер слідкуватимуть відповіді членів Екзекутиви на питання, які були спрямовані до них.

При цьому він звернувся до голів поодиноких Комісій з проханням, щоб вони при кінці цієї ранньої сесії подали до відома членам їхніх Комісій час і місце, коли вони мають зійтися на свої наради.

Провід засідання головний передбесідник передав заступникові головного передбесідника д-рові М. Куропасові і приступлено до відповідей.

(Продовження дискусії над звітами в чегівій частині протоколу.)

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК

6

Студійна (Коледжова) Грамота УНСОЮЗу

ЯКА ЗАПЕВНИТЬ ВАШИМ ДІТЯМ
І ВУКАМ
ВІСОКІ ОТУДІ, ЯКІ ВІДКРИЮТЬ ІМ
ДВЕРІ ДО ЩАСЛИВОГО
І УСПІШНОГО ЖИТТЯ.

По інформації в справі коледжового забезпечення просимо звертатися до місцевих секретарів УНСОЮЗу, або до Головної Канцелярії на адресу:

Ukrainian National Ass'n, Inc.
P.O. Box 17 a — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ВЕСЕЛКА

Журнал
для
української
дитини.

КОЛЬОРОВІ ІЛЮСТРАЦІЇ
ВИХОДИТЬ КОЖНОГО МІСЯЦЯ
У ВИДАВНИЦТВІ „СВОБОДА“ ЗА
ХОДАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
СОЮЗУ.

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ

Річна передплата становить у ЗСА — 8.00 доларів, у інших країнах — рівноартистичні ціни. Для членів УНС — 5.00 доларів. Ціна окремого числа 75 центів.
Ціна поштового числа — 1.00 долар.

Адреса:
„СВОБОДА“ — „ВЕСЕЛКА“
P. O. Box 346 • JERSEY CITY, N. J. 07303 • U. S. A.

Вступайте в члени УНС!

Ялинка 83-го Відділу СУА

Піска „Різдво для звірят” у Нью Йорку

Кожного року за час свого 16-річного існування 83-й Відділ Союзу Українок влаштовує імпрезу для дітей дошкільного віку — традиційну ялинку. Ціллю цієї імпрези є дати нагоду дітям безпосередньо побачити і пережити фрагменти з культури різдвяних свят, вплетених в оригінальний зміст нової казки. Цією імпрезою ми старасмося продовжувати довголітні надбання наших предків через конкретні вияви українських традицій, бо тоді діти відрізняють наші, повні християнського змісту традиції від тих інших, з наголосом на комерційність і зовнішній блиск. Ми маємо надію, що діти завжди будуть пам'ятати ці радісні дні українських свят і розповідатимуть іншим про їхню красу.

Цього річчя казка була традиційно тим, що включала Святу вечерю з традиційними стравами, подаваними в цей вечір. Мати родини їде до пивниці по ярини й інші продукти, потрібні для приготування святвечірніх страв. У пивниці оживає яринка, танцює морква, капуста, буряки, горішки та яблучка. Мишки не дарують — теж пускаються у танок. Надворі сніговий, баба завірюха танцює із сніжинками. Вифлемська зірка сходить. Діти просять маму, щоб звірят

Зустріч...

(Продовження зі стор. 2)

нареши, закінчив кар'єру активного змагуна проти „Канадієн” в 1955 році, присвятившись праці тренера, а потім літнього судді в 1963-67 роках.

Тепер, крім праці на відповідальному становищі на летовищі Торонто, Леньо Скоєнь пише книжку — спогади про свої роки у спорті. Яка назва? Ще не знає, може — „Через пісвіт з круглим м'ячем”, може якась інша. Десь восени цього року книжка буде готова, і я думаю що це буде справжня насолода, і то не лише для прихильників футболу.

Напевно, пам'ятають Скоєня і на рідних землях (і то не лише на Левандівці), хоч, за совєтською звичкою, його прізвища там тепер не згадують. Колишній співак Скоєня (хоч як змагун „другого розряду”) у своїй книжці „Футбол України” забув про Скоєня, не згадав про нього ні словом. Зате в польській книжці автора Юзефа Галиса „Польська пілка ножа” є бодай виписане прізвище Скоєня у складі збірної Львова проти Шлеська (7:0) за часу президента Польщі.

„Якби я колись ще стріву того Мішу Балакіма, — каже Скоєнь, — я сказав би йому пару слів „до слуху”, таких львівських з Левандівки...”

Ми переглянули з Леньом ще раз мов з ним інтерв'ю з перед 33 років. — Ти зловив мене, — каже Леньо, — одну ногу забавою. Мені зломали лише одну, а ти написав — дві. Зробив відповідну „костоправну операцію” і вилікуй мою другу ногу. Ти написав тоді, що я почав грати в „Україні” разом із моїм старшим братом „Юньом” (Мачугою) в 1934 році, а насправді ми почали грати в „Україні” щойно в 1935 році коли Влодек Кобзар вже поїхав до Ужгороду, і я ніколи не мав змоги заграти з ним. Ага, і доповни кількість змагань. У 1948 році я дописав до 550, але від 1948 до 1955 дійшло ще із три сотні — Німеччина, Франція, Канада — разом буде з яких 800.

Не сповнилося вже мрія Лєня Скоєня, про яку я писав у 1948 році. Він вже не одягне сорочки змагуна збірної вільної української держави... Але він далі активний і ще, напевно, не одно зробить для українського спорту. Не раз ми, мабуть, ще зустрінемося при працях для відзначення 70-річчя львівської „України” і дасть Господь, щось разом зробимо.

А завжди вважатиму честю, що я був другом найкращого українського футболіста, людини, яка промандрувала півсвіту з круглим м'ячем, і залишилася тим самим „Леньом” з Левандівки, вірним сином нашого Львова.

На закінчення імпрези всі учасники сцени і публіка проколювали „Во Вифлемі зірка”. Опісля був буфет і льотерія та забава під звуки акордіону.

Це вже вітрате парафія св. Зірка Галів

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ
Комісія Патріаршого Фонду

повідомляє:
на ПАТРІАРШИЙ ФОНД зложили
X — 80

Гантер, Н. Я., листа ч. 1374, збирав п. Андрій Бук.
100.00 дол. — Церква св. Івана Хрестителя;
по 25.00 дол. — Б. І. Чайківський, А. К. Бук, А. Балько, Я. Х. Пеленський, Б. О. Богославський, Ю. Х. Бук;
15.00 дол. — Р. Левицький;
по 10.00 дол. — Д. Крип'як, Ольга Дядинок, С. Вовк, д-р Е. Костик, Я. М. Вижницький, В. І. Кардаш, д-р І. Макаренчик, С. Королук.
Разом на листу 1374 зібрано триста сорок п'ять доларів.

Комісія Патріаршого Фонду Товариства Свята Софія, щиро дякує усім Велимишановим збірщикам і жертводавцям.

Датки на Патріарший Фонд можна складати на руки уповноважених збірщиків, або вислати до:

ST SOPHIA RELIGIOUS ASSOCIATION
7911 Whitewood Rd. • Philadelphia, Pa. 19117

Всі датки на Товариство Свята Софія — Патріарший Фонд, можна віддавати від податку IRS No. 23-74380645.

ПОДЯКА

4-го грудня 1980 р. відійшов у Вічність на 87-му році життя, мій Найдорожчий ДРУЖИНА

бл. п.

ІВАН АНТИПЕНКО

(псевдо: АНТОША КО, АНАТОЛЬ ГАК, МАРТИН ЗАДЕКА), письменник, фейлетоніст.

Щиро і сердечно дякую Всесвітньому отцю прот. Михайлові Борисенку, Всесвітньому отцю прот. Степанові Білякові за похоронні відправи і зворушливі слова прощання.

Дякую Всім, хто віддав шану Покійному, взявши участь у Службах Божих і похороні.

Дякую за зворушливі слова на поминках: проф. Гр. Костюков, який навістив уся літературну творчість Покійного, д-ров А. Воронину, інж. П. Гурському, інж. Ю. Нагорному, проф. Т. Богданській, дир. М. Євсєвській.

Дякую Михайлові Насевичеві, який дбайливо організував похорон і потурбувався подати згадку про Покійного, як українського літератора до американської преси.

Дякую Всім, що висловили мені співчуття листовно. Дякую жертводавцям в пам'ять Небжичка: на Українську Вільну Академію Наук — 352.00 дол., на Дім Культури у Бавнд Бруку — 361.00 дол.

Подяка Парафіяльній Раді церкви Св. Покрови і Друзям, які приклали квіти на домовину.

Щира подяка Пиді і Сергію Ковальчукам, які опікувались Покі́йним під час його хвороби, допомогли мені у найтяжчий час, дбають про мене тепер.

В глибокому смутку —

ВАСИЛИНА АНТИПЕНКО

Д-р Лука Луці:

ВАСИЛЬ
СТЕФАНІК

ОПЕВІЩЬ УКРАЇНСЬКОГО

ЗЕМЛІ

Ціна — 8.00 дол.

Замовляти:

СВОБОДА

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07308

БАГАТО З НОВОВИБРАНИХ КОНСЕРВАТИВНИХ законодавців-республіканців у Вашингтоні поспішають відмежуватися якнайшвидше від крайніх правих груп у ЗСА, хоч завдяки їхнім голосам вони дісталися до Конгресу в першу чергу. Найбільше цим нововибраним сенаторам залежить на тому, щоб відсепаруватися від такої консервативної групи, як т.зв. „Моральна Більшість” та інші з „Нової Правниці”. Це стосується сенаторів з Індіани, Флориди, Нью Гемпширу, Вашингтону і Джорджії, — пише „Ю.С. Нью енд Ворлд Ріпорт”.

Замість квітів на могилу

сл. п.

Івanni з Кохановських Левицької

на видання регіонального збірника „ЯВОРІВЩИНА”
складають:
по 20.00 дол. — Марія і Мирон Масюк, Степан Масюк, Іван Харамбура.

Велимишановій Родині складаємо глибокі співчуття.

Замість квітів на могилу

бл. п. інж. Івана Слонського

пересилаю 20.00 доларів
на Патріарший Фонд.

Дружині Покійного, глибоко співчуття.

Володимира РУСИНКО

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
БАТЬКА, БРАТА, ШВАГРА І ВУЙКА

бл. п.

ІНЖ. БОГДАНА ПОПОВИЧА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в неділю, 8-го лютого 1981 р., о год. 12 вполудне

в Українській Католицькій Церкві

св. Ів. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

при Сенфорд Авеню

Син — ОРЕСТ

Сестра — САВІНА СОХОЦЬКА

з чоловіком ЮЛІАНОМ

Сестринка — ЯРОСЛАВА ШВЕЦЬ

Сестринка — МАТВІЙ СОХОЦЬКИЙ

з дружиною ХРИСТИНОЮ І дітьми

Ближчі і дальша Родина

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність,
дня 16-го листопада 1980 року,

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, ШВАГЕР І СВАТ

сл. п. мгр

ОЛЕКСАНДЕР НАГОРНЯК

З глибини серця ми вдячні всім Приятелям, Знайомим і Організаціям в Чикаго за вислови співчуття, квіти і так щире участь в Панахиді і похоронній відправі. Щиро дякуємо Родині за численні телефонні і моральну підтримку.

Наша найщиріша подяка Впр. оо. катедрі св. Миколая — парохів монс. Петрові Лєскові і о. шамбелянові Ярославові Савишкови за відправи Панахиди і похоронної Служби Божої.

Особлива подяка панству Олександрові і Анні Зайцям за велику поміч під час походу Покійного в шпиталі. Щира подяка панству Романові й Олі Мишич за постійну моральну підтримку.

Рівнож щиро дякуємо д-рові Іванові Дачишинові за лікарську і сердечну опіку під час походу Покійного в шпиталі.

Слова глибокої подяки складаємо для пані Івонні Горчинської, мгр Романа Голода, дир. Романа Мишича і мгр Володимира Нічяла за так теплі і зворушливі слова під час Панахиди. Дякуємо панові Юрієві Яримовичеві — диригентові хору „Славути” і Членам хору, які так чудово відспівали Панахиду.

Наша щира подяка погребному заведенню Капі, що так сердечно і дбайливо зайнялося похороном.

В Нью Джерзі щиро дякуємо о. Дмитрові Библову за відправлення похоронної Служби Божої в церкві св. Ів. Хрестителя, як також відправлення Покійного на кладовище св. Духа.

Щиро дякуємо всім Приятелям і Знайомим з Нью Джерзі і з Нью Йорку, які прибули, щоб відправити Покійного у Вічність.

Наша глибока подяка близьким товаришам Покійного Ярославові Ракові і Левкові Штинді за прощальні слова на цвинтарі і за землю з далекого Стрія, місця народження Покійного, яку друг Левко послав на домовину.

Щиро дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин за дбайливе і сердечне переведення похорону.

З глибини серця дякуємо всім Жертводавцям, що замість квітів на могилу зложили добровільні датки на Служби Божі, на церкву в Люрді і на Пласт в Чикаго.

Нехай Всевишній обдарує Вас щедрихми ласками.

ВОЛОДИМИРА — дружина

МИРОСЛАВА ГРАБ з мужем ЮРІЕМ

— дочка

ПЕСЯ І ЮРЧИК — внуки

•

На СЛУЖБИ БОЖІ:

Роман і Ольга Мишич, Анна Білинська, Галія Федун, Юрій і Дарія Долініські, Лені і Хресті Бонакрас, Ярослав Стасюк, Омель Пешкевич, д-р Ярослав і Ярослав Панчук, М. і С. Скоробач, Володимир і Меланія Дубицькі, Іриней і Олена Юрчук — в семінарії Куртіба, Бразилія, Петро і Надія Дзидан, Михайло Нагорник, д-р Мирослав і Олена Харкевич, І. Козель, Олег Веселовський з дружиною, Богдан Голода з родиною, Ю. і О. Яримович, Петро і Марія Семків, А. Зємба, Роберт Штайн, Марія Штим, Мичел Бандур.

Разом \$150.00

На БУДОВУ ЦЕРКВИ в ЛЮРДІ:

по 20.00 дол. — д-р Ілля Мула, Володимир і Ірена Петеш;
15.00 дол. — Марія Семіничук і Ігор та Олена Матвишини;
по 10.00 дол. — Ярослав і Роксолана Гарасимів, Юрій і Віра Говчик, д-р Іван і Соня Дачишин, Аріадна Папичак, мгр Роман Голода, Роман і Александра Луцич;
по 5.00 дол. — Марія Громик.

Разом \$120.00

На ПЛАСТ — СТАНІЦІЯ ЧІКАГО:

по 25.00 дол. — д-р Юрій і Тана Кузич;
по 20.00 дол. — Анна Писькевич, д-р Богдан і Оріс Ткачук,
д-р В. і О. Федичак, Анна Малек;
по 15.00 дол. — Іван і Марта Боріа;
по 10.00 дол. — д-р Іван і Михайлина Лисейко, Ярослав і Софія Кульчицькі, Членки ст. пл. Куреня „Спартакс”, Лариса Еліашевська, Оксана Ганушевська, Оксана Зифтинс, Оксана Марісці.

Разом \$180.00

ПІД ЧАС СУДОВОЇ РОЗПРАВИ У ВИШКІЛЬНОМУ військовому таборі Лежон, Північна Кароліна, прокуратор-психіатр капітан Патрік Ф. О'Коннел, шеф психіатрії у Морському міжплетарному інституті у Пенсакола, Флорида, заявив, що Роберт Р. Гарвуд, обвинувачений у за співпрацю з ворогом в часі в'єтнамської війни, коли він перебував у полоні 14 років, умово є зовсім здоровий. Оборонець Гарвуда знову ж сказав, що обвинувачений за дезертирство і колаборіацію з ворогом, внаслідок тортур умово занедужав — і тому він невідповідальний за свої вчинки. П.Ф. О'Коннел натомість твердив, що підсудний представив

Йому добре і ясно свою поведінку під час перебування у полоні, що ніяк не вказувало на такі симптоми психічної недуги, які повинні були проявитися в людини умово хворої. Д-р О'Коннел минулої осені був на одному з двох бадань, на яких перевірювали психічний стан Гарвуда. Він пояснював, що носив зброю тільки як „багаж”, бо так наказали йому це робити, зодягався в комуністичну уніформу, тому, що це було „більше істотно” а коли й перекладав дещо для комуністичної сторожі, то тільки тому, що він думав, що цим зможе допомогти своїм товаришам американцям.

Ділимося з Рідними та Приятелями сумною вісткою, яка наспіла з України, що 27-го листопада 1980 року, у Винниках, відійшла у Вічність, на 94-му році життя,

наша Найдорожча

МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

КАТЕРИНА ДОМАЗАР

ПОХОРОН відбудеться 29-го листопада 1980 року у Винниках.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

У глибокому смутку:

доньки:

ЕВГЕНІЯ БЯЛА

ІВАННА ХАМІВ

внуки:

ТАМАРА ЛЕВИЦЬКА з чоловіком

МИХАЙЛО ЗВЕНІСЛАВА СТАЙФЕЛ з чоловіком

РОБЕРТОМ РОКСОЛЯНА ГАРЛЯНГЕР із чоловіком

ІВАНОМ

правнуки:

МИХАЙЛО ЛЕВИЦЬКИЙ

ТАНЯ І НАНА СТАЙФЕЛ

РЕНАТА І АНДРЕА ГАРЛЯНГЕР

невістка — ЛІДА ДОМАЗАР з дітьми

УЛЯНОЮ І ХРИСТЕЮ в Канаді

Дня 15-го січня ц. р. відійшов у Вічність,
Дорогий нам усім

бл. п.

ЯРОСЛАВ МЕНЦІНСЬКИЙ

Батько нашої коханої Братової,
Віри Вергановської.

•

Замість квітів на свіжу могилу

складаємо 50.00 доларів

на Українську Греко-Католицьку Церкву

в Люрді.

МАРІЯ СТАШІНСЬКА

ОПЕНА КОС

З болем і смутком повідомляємо,
що 21-го січня 1981 р., помер в Нью Йорку, Н. Я.,
на 68-му році життя, активний член нашої та інших
громадських організацій, відданий українській справі
патріот, інженер

бл. п. ЮРІЙ

АРТИМИШИН

Родину Покійного просимо прийняти вислови нашого
глибокого співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ

ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТБИ УКРАЇНИ,

Відділ в Нью Йорку

Ділимося з Українським Суспільством болісною вісткою,
що дня 21-го січня 1981 року, помер в Нью Йорку,
на 68-му році життя, активний член нашого Середовища,
щирий і жертвенний патріот та вірний громадянин,
інженер

бл. п. ЮРІЙ

АРТИМИШИН

Родині Покійного висловлюємо наше щире і глибоке
співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ОСЕРЕДОК СЕРЕДОВИЩА

ЗП УГВР в Нью Йорку

Повідомлення для мистців про допомоговий Фонд ім. Сергія Литвиненка

Сергій Григорович Литвиненко — відомий мистецький скульптор та визначний організатор українського культурного життя, був ініціатором, засновником і

довголітнім головою Українського Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку та ініціатором і першим головою Об'єднання Мистців України в Америці, яке під його енергійним керівництвом розгорнуло широку діяльність, втягнувши у співпрацю українських мистців усіх країн українського поселення у світі.

Що плодотворно організувати і мистецько творчі діяльності Литвиненка перервала передчасна його смерть 20-го червня 1964 року. Вдова — магістер Надія Литвиненко, вшановуючи пам'ять свого чоловіка, створила скромний Фонд ім. Сергія Григоровича Литвиненка, який започаткувала сумою 2,000 доларів. Згідно з устаткованим статутним актом, цей фонд існує при Консисторії Української Православної Церкви в ЗСА з осідком у Св. Бавнд Бруку, Н.Дж. Голова закладу церкви Митрополит Мстислав збільшив цей фонд із прибутків Мистецької галереї при церкві св. Андрія в Св. Бавнд Бруку на ще 2,000 доларів, так що основа фонду виросла до 4,000 доларів. Згідно з тим же статутом, фонд може бути збільшений пожертвами ідейних добродіїв, яким доля українських мистців у світі, зокрема тих, які опинилися у важкій матеріальній потребі, не є байдужою.

Фондом завідує Кураторія, в яку входять мистці: Петро Андрусів — голова; Петро Мегик — секретар; Діонісій Шолдра — скарбник; Митрополит УПЦ Мстислав є доживотним почесним головою фонду, а магістер Н.Литвиненко — доживотним фундатором фонду.

Грошові засоби фонду зберігаються у Кредитній св. Андрія в Св. Бавнд Бруку, число konta — 538. Призначення цього фонду — допомагати українським, старшим віком або хворим (в окремих випадках і молодим), мистцям-скульпторам, малярам, графікам і видатним діячам української культури на поселеннях, які потребують матеріальної допомоги.

Грошову допомогу видається тільки за рішенням кураторії або як безповоротну допомогу, або як позичку на передчасні терміни. Прохання про допомогу повинні бути заручені найменше двома прийнятими Кураторією особами, або відомою українською організацією чи установою. Щоб одержати допомогу або позичку, треба звернутися письмово до Кураторії фонду на нижче подані адреси, подаючи в проханні своє ім'я і прізвище, дату і місце народження, професійну освіту, мистецьку або культурну діяльність, адресу перебування, матеріальний стан і мистецьку чи культурну організацію, котра заручає прохання.

Фонд ім. Сергія Григоровича Литвиненка в часі свого існування активно допомагає деяким українським мистцям у потребі і далі готовий повинити свою скромну харитативну працю там, де найбільше потрібна підтримка для розвитку української незалежної культури в місцях українського поселення у світі.

Прохання слід висилати на адреси:

Mrs. Nadia Litvynenko
66 St. Marks Place
New York, N.Y. 10003.

Mr. Petro Andrusiv
123 Merritts Pond Road
Riverhead, N.Y. 11901.

За Кураторію Фонду
Петро Андрусів, голова

40-річний ювілей 38-го Відділу ОДВУ в Гемпстеді-Юніондейлі

Промовляє голова Центральної Управи ОДВУ д-р Богдан Шебунчак.

У неділю, 30-го листопада цього року, місцевий 38-й Відділ ОДВУ ім. О. Басараб урочисто відзначив свій 40-річний ювілей свого заснування та творчої діяльності. Ця урочистість була сполучена з посвяченням нового прапору Відділу ОДВУ. Посвячення довершили урочистості чини два місцеві священники — парох католицької церкви о. Шаранович і настоятель православної церкви о. С. Гаук. Про культ прапору та його значення у боротьбі народів і армій за свою державність та незалежність виголосив змістовне слово о. Шаранович. Голова місцевого 38-го Відділу ОДВУ ім. О. Басараб Микола Курчак відкрив ювілейну урочистість та коротко накреслив творчий шлях Відділу протягом минулих 40 років. На тостівстві церемонії був покликаний молодий, діяльний науковець, член місцевого Відділу і член ЦУ ОДВУ проф. Ю. Солтис, який уміло і з піднесенням провів програму свята. Він представив учасникам урочистості представників українських товариств і організацій.

Із привітаннями Ювілейні — 38-му Відділові — і його учасникам виступили: голова ЦУ ОДВУ д-р Богдан Шебунчак; голова крайової організації Українського Визвольного Фронту (УВФ) д-р Володимир Михайлів; Параскевія Шпачинська від місцевого Відділу СУА ім. О. Теліги; інж. С. Небожний, голова управи місцевого Відділу УККА; М. Мицько — від Відділу ООЧСУ; В. Шпачинський — від Відділу УНС; О. Калиновський — від Пласту; Р. Мац — від Об'єднання Буш. Воєв УПА; та представники інших організацій. Один із перших надхненників та піонерів ОДВУ

Дружно працював бенкетовий комітет свята, складений з членів управи Відділу та їх друзин — С. Сагаті, Ю. Захарій, О. Курчак, А. Курчак, І. Копистянська, що щиро частували гостей.

Діяльність та творчі досягнення 38-го Відділу ОДВУ ще раз доводять, що невелике численне відділи, коли вони складаються з жертвенних одиниць, можуть вносити велику лепту до організованого українського життя. Під час свята на залі було біля 200 людей. Перед закінченням свята всі присутні на пошану ювілейні проспівали „Многі літа“, а на закінчення свята — „Не пора, не пора.“

П. Трохименко

Остання...

(Продовження зі стор. 2)

лишитися між тими, які завтра будуть переслідувані. Надіюсь, що католицький священник за дозволом Кардинала Архиепископа Парижа відмовить молитву над моєю могилою..."

У 1939 році не було в однієї європейської держави, яка не дискримінувала б жидів. Тоді цілі народи в Центральній та Східній Європі стали на стороні Третього Райху. Якийсь час вони не бачили конфлікту принципів між своєю релігією, а нацистами. Як приклад націоналістичних релігій Лукач подає Словаччину та Хорватію. Мюнхенський Тісо став президентом Словаччини, а о. Глінка оснував словацьку націоналістичну католицьку партію. Під католицького попиту існував у Литві, Україні, Австрії, Мадярищині, Баварії і ЗСА. Католицький „мюнхенський“ волюнтаризм був президентом коротко існуючої Карпатської України.

Неправдиві твердження

Неправдивим є твердження автора, що єврейські солдати — українці — шойно в таборах полонених стали антикомуністами. Вони добровільно йшли в полон, щоб боротися далі проти зневаженого Сталіна, але глупота Гітлера перешкодила цьому.

Незгідним з дійсністю є теж зауваження Лукача, бундівського більшовика під час виступу в 1941 році, тому повбивали багато українців, щоб превентивно застерігти себе перед загрозою повстання, які мали місце недавно при розвалі Польщі. Вони ще до війни вимордовували маси ув'язнених українців, які під ключем не могли брати участі в повстаннях рухах. Це було продовження політики геноциду українського народу червоною Москвою.

Проф. Лукач, тільки з одним малим винятком, зовсім не користувався українськими англомовними джерелами під впливом мадярьського волюнтаризму не зумів зрозуміти об'єктивних висновків із праць чужинців, які прихильно оцінили боротьбу та жертви українців у Другій світовій війні.

Автор цих рядків перекладає проф. Лукача і важливі англомовні матеріали з вимогою, щоб у найближчому виданні він перевів відповідно коректну теперішню версію тексту та перепрочитав українську іспархню Католицької Церкви за зневагу заподіяну пам'яті Митрополита Шептицького, який не втік від чужої амбасаді, а з цілою іспархєю, що покінчила смертю мучеників, гідно витривав на стійці аж до останнього відиху.

У кількох місцях автор згадує, що українці, литовці та румуни помагали німцям вбивати жидів, а зовсім по-

СПОРТОВІ ВІСНІ

Редактор Омельян Твардовський

УКРАЇНСЬКІ СПОРТОВІ ЛИЦІ ТА ТІ

В кінці кожного року майже в усіх країнах світу в пресі на спортових сторінках подають імена найвизначніших спортсменів того року даної країни. Спортсменів „зірок“ вибирають спортивні журналісти, або читачі спортових преси і журналів на підставі фактичних досягнень цих змагувань в найбільш престижних національних чи міжнародних спортивних імпрезах.

СПАК. Михайло Шегда (Гартфорд) — переможець ряду гольфових турнірів, що їх влаштували українські спортивні осередки в кількох містах східних ЗСА.

СПОРТОВІ ЛИЦІ УКРАЇНИ

Під таким наголовком київська „Спортивна газета“ з 1-го січня ц. р. подає вислів голосування своїх читачів, які переслали свої голоси до редакції поштово-листовими листівками. В голосуванні взяли участь 4,382 читачі, які вибрали наступних спортсменів: Володимир Безсонов (Київ) — катітан-київської дружини „Динамо“, чемпіон СССР 1980 року. Олександр Колчинський (Київ) — дворазовий олімпійський чемпіон боротьби класичного стилю. Павло Ледньов (Львів) — ветеран попередніх Олімпійських Ігор 1980 року. Султан Рахманов (Дніпропетровськ) — під час сучасної пори найсильніша людина в світі. На минулорічній Олімпіаді в Москві після поразки росіянина Алексеєва вийшов переможцем, і після вручення йому золотого медалю на пресовій конференції заявив світовим журналістам, що він український спортсмен, хоч в нього тільки мати українка, батько — узбек. Юрій Седих (Київ) — дворазовий чемпіон Олімпіади, вихованець славного українського легкоатлета, тепер тренера А. Боднарчука. Олександр Сидоренко (Жданов) на минулорічній Олімпіаді здобув золоту медалю у плаванні — 400 метрів. Володимир Смирнов (Київ) — олімпійський чемпіон 1980 року у фехтуванні рапірою. Надія Ткаченко (Донецьк) — багатократна першунка України, СССР, Європи, на останній Олімпіаді здобула золоту медалю в „п'ятиборстві“. Сергій Чухрай (Херсон) — вихованець тренера Марченка, разом з білорусом Перфеновичем здобув на минулій Олімпіаді дві золоті медалі з веслування на байдарці-двійці 500 і 1000 метрів.

Крім індивідуальних спортсменів, любителі українського спорту назвали теж п'ять найкращих дружин в Україні, якими є: Київська „Динамо“ — чемпіон СССР в копаному м'ячі 1980 рік; Київський „Спартак“ — чемпіон України, СССР, Європи і Олімпіади 1980 в ручному м'ячі (гендболі); київський „Сокіл“ — єдина українська дружина, що виступає у Вищій Лізі СССР; донецький „Шахтар“ — дружина українських вуглекопів, що здобули кубок СССР в копаному м'ячі; збірна шахів Товариства „Авангард“.

На підставі таких же підсумків подаємо списки десяти найкращих українських спортсменів „зірок“ в ЗСА і Канаді, що їх вибрала редакція журналу „Наш Спорт“ і десять найкращих в Україні, що їх вибрали читачі київської „Спортивної“ газети. До десяти найкращих в ЗСА і Канаді наступних спортсменів: Андрій Базюк (Канада) — легкоатлет, який здобув на Вільній Олімпіаді в Етотікоке три золоті і одну срібну медалі. Марко Сліж („Ч. Січ“, Нью-Йорк) — багатократний чемпіон плавацьких першостей УСЦАК (Канада) — легкоатлет, який здобув на Вільній Олімпіаді в Етотікоке три золоті і одну срібну медалі. Маріяна Левчицька (Канада) — легкоатлетка на Вільній Олімпіаді в Етотікоке, здобула одну золоту і одну бронзову медалі. Борис Бачинський („Трибуна“, Філадельфія) — п'ятикратний шаховий чемпіон УСЦАК, в 1980 році здобув почесне третє місце на відкритих першостях ЗСА, що відбулися в Атланті. Джорджія. Маркіян Хамуляк („Ч. Січ“, Нью-Йорк) — воротар копаного м'яча, нещодавно визначений найкращим змагувальним нападником першостей УСЦАК в Клівленді, вибраний першим воротарем, коледжових дружин у східних ЗСА. В дружині Кін коледжу, що здобула звання чемпіона, Маркіян здобув небувалий рекорд, у дев'ятьох змаганнях не пропустив жадного гола. Нестор Паславський („Ч. Січ“, Нью-Йорк) — колишній член збірної ЗСА, змагун і капітан дружини „Ч. Січ“ чемпіонів 1979 року і віщечемпіонів 1980 року відбаванкових першостей УСЦАК, першун Інтернаціонального турніру в Принстоні. На усіх цих змаганнях Нестора вибирали найкращим стиначем і змагуном. Зеня Матвіська („Ч. Січ“, Нью-Йорк) — двократна чемпіонка жіночої групи УСЦАК до свого нового звання чемпіонки в 1980 році додала серію престижних перемог в турне по Бельгії. Марко Гудзак („Сокіл“, Сиракузи) — двократний переможець лещетарських першостей У-

Вступайте в члени УНС!

УКРАЇНСЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Увага! Увага! Це масо на складі кілька примірників **МИХАЙЛА ВЛОХА** **ВИННИКИ, ЗВЕНИГОРОД, УНІВ ТА ДОВКІЛЬНІ СЕЛА** **ІСТОРИЧНО-МЕМУАРНИЙ ЗБІРНИК** Книжка: у твердій темно-жовтій політичній обгортці із золотими буквами, роботи мистця Е. КОЗАКА. 526 сторінок із двома картами. Ціна 15,00 дол. Замовляти в кингарський відділ при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи одного долара на кошти переказки.

„Svoboda“, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 0730

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте ОРГАНІЗАТОРОМ УНСОЮЗУ

НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН. Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів.

За інформаціями пишіть до:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Attn: Organizing Dept.

або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 227-5250

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Дозвольте пригадати Вам, що вкладки повинні бути вплачені вже в першому дні місяця, коли припадає чергова платність.

Тому проситесь належні вкладки врізнявати не пізніше, як 25-го дня даного місяця.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Віснї з УВУ

ДОПОВІДЬ Д-РА ІЗРАЕЛЯ КЛЕЙНЕРА В УВУ

У серії міжнародних зустрічей Українського Вільного Університету 14-го листопада 1980 року у власних приміщеннях у Мюнхені відбулася цінна доповідь д-ра І.Клейнера про багату активність Володимира Жаботинського (1860-1940), гарного речника тісної жидівсько-української співпраці. Доповідь могла б стати зразком того, як можна навітати деякі болочі питання із минулого без затронування почувань. Не затаювання помилок, але зрозуміння їх підложжя, можна дійти до послаблення респективності для покращання всієї атмосфери співвідношення національностей, що їм довелося жити на одній землі.

Д-р Ізраїль Клейнер, колишній співробітник „Радіо Свободи“ у Мюнхені, студіював і промислював в УВУ згодом вихав до Ізраїля, але не зривав своїх зв'язків із „Альма матер“, в якій здобув докторат. Його праця настільки цінна, — як це мали змогу переконатися численні й компетентні присутні на вечорі, що її треба хоча б повною документацією видати, найкраще у

чужих мовах. Про це і була мова в дискусії. Ця доповідь упритомнила молодій генерації заслуги такої видатної постаті, якою був письменник, публіцист і видатний політик В.Жаботинський, тим більше, що доповідь зумів із теплом і симпатією передати всі сподівання і розчарування цього діяча, гарного жидівського патріота — сіоніста,

оживленого симпатіями до народу землі, на якій він народився.

У дискусії представив доповідь деякі моменти з діяльності Комітету жидівсько-української співпраці, зокрема — появу першого числа контактного органу, який виходить із статтями у

різних мовах (їдиш, гебрейська, українська, російська й англійська), щоб дійти до якнайширшого кола потенціальних симпатиків. Численні присутні склали передплати та пожертви на продовження видання цього важливого з погляду майбутнього органу. Ректор УВУ висловив пропозицію відбутися спільну конференцію, подібну до тієї, яка була 6-го і 7-го жовтня м.р. із польськими науковцями.

Якщо зважити, що ця конференція мала своє продовження у українсько-жидівській зустрічі у Парижі, то це було б гідне продовження УВУ змінити атмосферу, яка змінити всю атмосферу, яка витворилася серед чужинців довкруги українців та їх змагань до здобуття власної державності. В ривній мірі як присутні, так і прелесент ширі привітали цей проєкт. Згодом стало відомо, що перші кроки в цьому напрямі вже зроблено. Українсько-жидівська наукова конференція була б гарним доповненням до ювілейного УВУ, що його в 1981 році відзначить вся українська спільнота.

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛИСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі
Андрія М. Фр. Чирковського
Книжка ілюстрована мистецькими рисунками
Мотрі Ходиноської
144 сторінок. Люксове видання, на кредовому папері.
Ціна 5,00 дол. з переказкою.
Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 5%
стейтового податку.
Замовляти: кингарський відділ при „СВОБОДІ“
3080 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

БУДИНОК УВУ ЗАРАХОВАНИЙ ДО КАТЕГОРІЇ БУДІВЕЛЬ ПІД ДЕРЖАВНОЮ ОХОРОНОЮ

Будинок УВУ у Мюнхені, куплений в 1974 році завдяки княжому дарові Патріарха Йосифа, захищений тепер спеціальним рішенням відповідного уряду з листопада 1980 року до категорії будівель — пам'яток історичної вартості, що знаходяться під спеціальною охороною (як, наприклад, будівля новобаварського стилю). Звичайно, це накладає на власників спеціальний обов'язок утримувати його у постійній репрезентативній стані, але з другого боку — для потрібного ремонту можна домогтися допомоги від уряду та міста. Всі есентуальні зміни при ремонті вимагають спеціального затвердження, щоб не знизити характеру цілості.

До рішення відповідного уряду спричинено, незалежно, факт основного ремонту дому, переведений

наприкінці 1979 року, який підкреслює всі стилеві властивості будинку. Відносно уможливив — як відповідно до того, так і порадями — архітект Павли Лянґнер із Абенбурґу, заслужений у відбудові низки об'єктів у різних містах Баварії та в розбудові парків, розвагових площ тощо. Інж. П.Лянґнер тримав зв'язки із українськими підприємцями у Баварії і надавав допомогу УВУ своїми фаховими радами. Його запрошують до участі у засіданнях сенату, зглядно, Управи Товариства Прихильників УВУ, яке є правним власником Дому, як зареєстрована юридична одиниця цивільного права (судово зареєстроване товариство). Взагалі німецькі приєднати УВУ сходяться із сенатом на товариських зустрічах, щоб спільно заставитися, чим і як можна допомогти УВУ для його подальшого розвитку.

Вступайте в члени УНС!

Д-р Лука Луці:
ВАСИЛЬ СТЕФАНІК
ОПЕЦЬ УКРАЇНСЬКОГО ЗЕМЛІ
Ціна — 8.00 дол.
Замовляти:
СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07308

Д-р МИХАЙЛО ДАНИЛОК
**На медичні
Темі**
Лікарський довідник.
Книжка у твердій темно-зеленій обгортці із золотими буквами роботи мистця МИХ. ХАЛЕВИЧА. 336 сторінок.
Ціна 7,00 дол.
СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтового податку.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2588

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2478
191 Avenue „A“
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-5850
Директор **ІОСИФ
СЕНКОВСЬКИЙ**
Займається влаштуванням похоронів в каліціях, похованнях в козмих райони міста. Похорони по мінімальній ціні.